

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ΚΩΣΤΟΥΛΑ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ ΕΤΟΣ Ζ'. Άρθ. Φύλλου 79 ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

ΤΟ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΩΝ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΚΔΟΣΕΩΣ: ΝΙΚ. Μ. ΑΓΓΟΥΡΑΣ ΚΩΝ. ΕΥΘ. ΒΛΑΜΗΣ ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΕΡΔΙΚΗΣ ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ (20 Δ) 3ρίου 1953 Γραφεία Μέγαρον ΤΑΝΠΥ Άγ. Σπυρίδωνος εν Πειραιεί Άριθ. Τηλεφ. 45.555-91.959

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΥΧΑΙ

Αι' όλους τούς Έλληνας αι ημέραι τών Χριστουγέννων, τού νέου Χρόνου και τών Θεοφανείων αποτελούν τās έορτάς τής πανανθρώπινης αγάπης, τής χαρούμενης φιλικής και συγγενικής συγκεντρώσεως και τής γλυκυτέρας θαλαπωρής τήν οποίαν απολαμβάνουν εν μέση χειμώνος όλα τα μέλη κάθε οικογενείας. Έτσι κατά τās ημέρας αυτές ενδυναμώνονται και επανασηφικαίνονται οι άνθρωποι δεσμοί τής αγάπης, τής καλωσύνης, τού σέβου και τής φιλαλληλίας, οι όποιοι κατά τήν διάρκειαν τού εκπνεόντος χρόνου φυσικόν είναι να έχουν υποστή τήν φυσικήν φθοράν και χαλάρωσιν εν τής σκληρής θιοπάλης και εκμοραίων συμβάντων. Εάν όμως αυτά συμβαίνουν δε' όλους τούς Έλληνας και δε' όλους τούς Χριστιανούς, δε' όμως τούς Γαλαξειδιώτας, υπάρχει και κάτι τού διάφορον.

Κάθε Γαλαξειδιώτης ή θα είναι ξενητεμένος ή θα έχη ξενητεμένους. Και αν μόνον είναι ξενητεμένος δεν θα έχη τās έορταστικάς αυτές ημέρας τήν θαλαπωρήν τού σπιτιού του. Αν δε έχη ξενητεμένους δεν θα χορτάση τήν χαράν τής οικογενειακής συγκεντρώσεως, διότι κάποιος θα εύρισκεται μακριά.

Αλλά τούς λόγους αυτός οί άπανταχού Γαλαξειδιώται και οι ένότης τού Γαλαξειδιού μας απομένοντες έορτάζουμν κατά διάφορον, κατὰ τόν ιδιόν των τρόπον, τās αγίας αυτές ή μέρας.

Και ο έορτασμός αυτός έσως είναι μεγαλειότερος, αισθηματικώτερος και γλυκυτέρος από τόν άλλον, τόν γενικόν τών άλλων Έλλήνων. — Μεγαλειότερος διότι ο κάθε Γαλαξειδιώτης αυτός τās ήμέρας έορτάζει όχι μόνον τās παρούσας έορτάς, αλλά μαζί και τās παλαιάς από τὰ παιδικά του χρόνια μέχρι σήμερα.

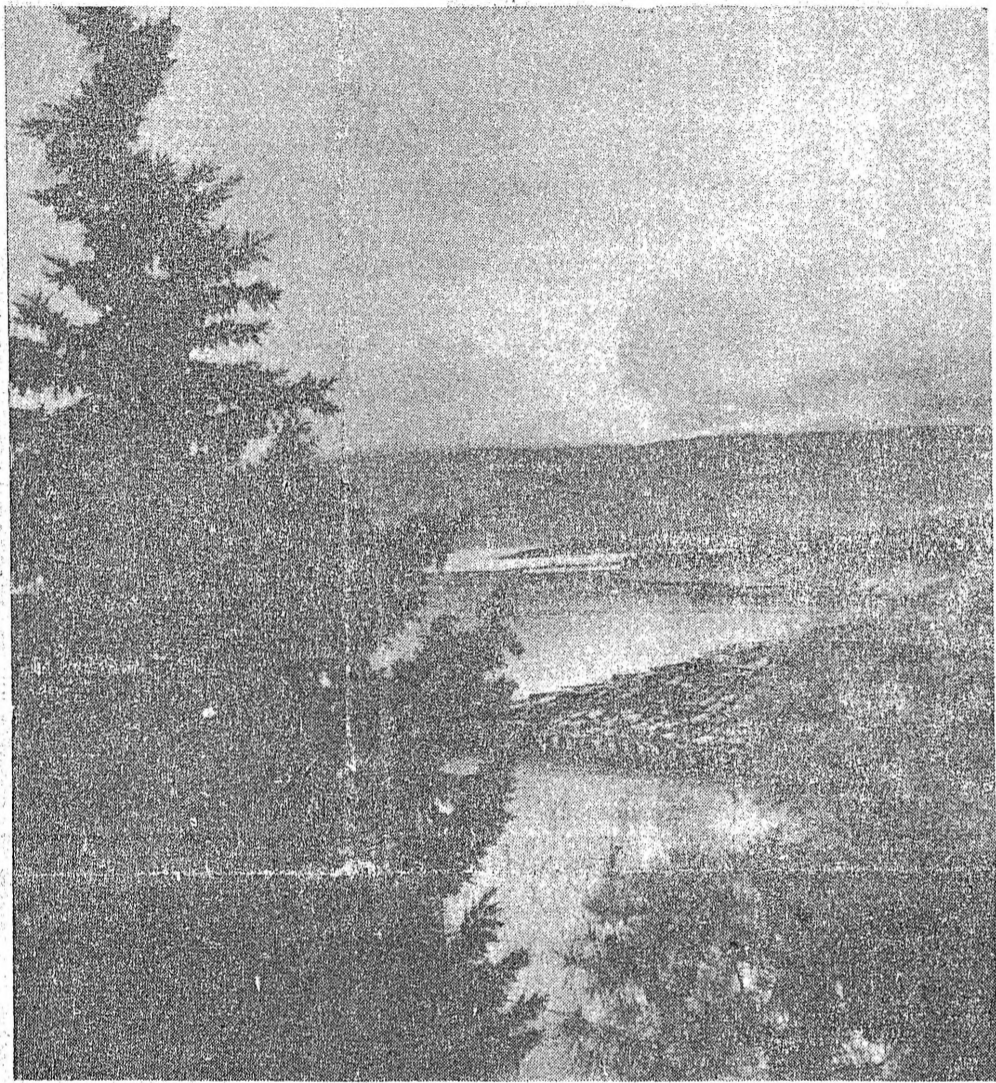
Αισθηματικώτερος και γλυκυτέρος διότι ο καθένας μας ξαναζει νοσταλγικά τὰ περασμένα και με τήν ρετουάρια των χρόνων που σβύνει κάθε κακόν ανάμνησιν, ζωντανεύει εις τήν σκέψιν του και εις τήν ψυχήν του ό,τι ώμορφότερον και γλυκυτέρον έζησε, αγάπησε και έχαρη

κε εις τού παρελθόν. Αυτάς τās ήμέρας ο Γαλαξειδιώτης θαλασσομάχος όπου και αν εύρίσκειται: Έτε κλεισμένος μέσα εις τή γέφυρά του κυβερνώντας ή κρατώντας τού τιμόνι τού πλοίου του: Έτε μέσα εις τού μηχανοστάσιον ή εις τού στόκολο, είτε έχει τελειώσει ή θάρδια του και έχει αποσυρθή εις τή κουκέτα του διότι να ξεκουρασθή από τόν μόχθο τής υπηρεσίας του: Έτε είναι περαστικός από κάποιο λιμάνι: Έτε θαλασσοπνίγεται: Έτε άρμενίζει γαλήνια: Έτε είναι μετανάστης ή μετανάστρια μακριά εις τήν Άμερικήν, εις τήν Άφρικήν, εις τήν Άυστραλίαν εις τόν Καναδάν εις τήν Άγγλίαν ή όπουδήποτε εις τού έξωτερικόν θιοπαλαίων σκληρά δε' ένα καλύτερον, άλλ' άθέλιον μέλλον: Έτε εύρισκεται εις τού έσωτερικόν τής Ελλάδος, άλλ' όχι εις τού Γαλαξειδιού: ΟΑ ΖΗΣΗ ΜΕ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ.

Και θέλα θα νοσταλγήση, θα ποθήση τού παρελθόν. Θα κλεισθή τὰ μιάτια του και μέσα από τού δάκρυ τής γλυκειάς νοσταλγίας, θα ιδή να παρελαύνουν χιλιάδες εικόνες αγαπητών προσώπων και αλησμόνητων τοποθεσιών τού Γαλαξειδιού. Θα ιδή τὰ ώμορφα λιμανάκια, τήν αγορά, τού ποταμίσι, τού χειρόλακα, τού Κάβου, τού Παληοπέζαρο, τού Άρμυροπήγαδο, τόν Άη-Νικόλα, τήν Άγία Παρασκευή, τόν Άη-Γεώργιον, τὰ Μαύστραλέικα, τὰ Χαλεσσέικα, τὰ σχολεία, τή Γαλαρία, τή Πέρα-Πλάτα, τού Κέντροι, τή Βιστριόρα και τόσα άλλα αλησμόνητα αγαπημένα μέρη, όλα μεγάλα και σπουδαία, πολύ πλέον σπουδαία από όλα όσα εις τή μικρή ξενητειά βλέπει ο νοσταλγός Γαλαξειδιώτης.

Και έτσι κλείνοντας μέσα εις τήν ψυχή του όλοκληρον τού Γαλαξειδιώτη θα έορτάση αισθηματικά—αληθινά— άνθρωποι όσον κανείς άλλος και θα εύχηθώ συντροφωμένους με άπειρους άναμνήσεις «Χρόνια πολλά—ευτυχισμένος ο καινούργιος χρόνος». Και αι εύχαι του αυτές θα άντεταλήσουν εις τὰ πέρατα και ώσαν ήχώ θα τόν χαϊδέψουν τήν ίδια στιγμή αι ήμορσαι εύχαι τών μακρυνών

ΑΠΟ ΤΑΣ ΦΥΣΙΚΑΣ ΚΑΛΟΝΑΣ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΜΑΣ

Μία θαυμασία άποψις τού άλσους και εις τού βάθος τὰ νησάκια μας. (Φωτογραφία άρχείου κ. Κ. Βλάμη)

ΛΑΚΩΝΙΚΑ

ΕΠΙ ΤΗ ΛΗΣΕΙ τού έτους, ή διεύθυνσις τής έφημερίδος θεωρεί ύποχρεώσιν της να εκφράση τās εύχαριστίας της και τήν πλήρη ικανοποίησιν της διά τήν Πανγαλαξειδιωτικήν κατανόησιν τής προσπαθείας της. Είναι αληθές, ότι άρχικώς ένεφανίσθησαν μερικά έμπόδια, τόσοσ όμως άσθενή, ώστε άμέσως παρεμερίσθησαν πρό τής όμοθύμου πατριωτικής συμπαραστάσεως τών άναγνωστών μας. Κατόπιν τής μετά τόν θάνατον τού άειμνήστου Δ. Βαρώνου παρατήσεως τού Διοικ. Συμβουλίου τού Συλλόγου μας και τής συγκλήσεως γενικής συνελεύσεως μετ' όλίγας ήμέρας, ή σημερινή διεύθυνσις τής έφημερίδος έχει θέσει τήν παραίτησιν της εις τήν διάθεσιν τού Συλλόγου μας με τήν παράκλησιν να αντικατασταθί από άλλους συμπαιτάς μας. Είναι συνεπώς ένδεχόμενον να εκδοθί τού 1954 τού Γαλαξειδιού μας υπό νέαν διεύθυνσιν. Τοúτο άνακοινώμεν από τούδε διά τήν τάξιν έναντι τών συνδρομητών και άναγνωστών μας.

ιδιόν του, τών γονέων του, τής συντροφού του, τών παιδιών του, τού κάθε αγαπημένου προσώπου του και τής μεγάλης Μάννας όλων μας—τού Γαλαξειδιού μας.

Αυτάς τās εύχαις που θα φαντάζουμν άεριναιήχώ— και ύνευρον εις τόν ξενητεμένον νοσταλγόν Γαλαξειδιώτην, αυτές τās ήμέρας τών Χριστιανικών έορτών, μία μικρούλα ήλόλευκη Παχυδρομική περιστέρα— ή Πατριωτική Έφημεριδιούλα μας τού Γαλαξειδιού τās σηκώνει εις τὰ φτερά της και τās μεταφέρει μεταξύ τών άπανταχού Γαλαξειδιωτών και προσθέτει και τās ίδιόκας τās: «ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ—ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟΣ Ο ΚΑΙΝΟΡΓΙΟΣ ΧΡΟΝΟΣ—ΚΑΛΗ ΠΑΤΡΙΔΑ»... Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ

κην κατανόησιν τής προσπαθείας της. Είναι αληθές, ότι άρχικώς ένεφανίσθησαν μερικά έμπόδια, τόσοσ όμως άσθενή, ώστε άμέσως παρεμερίσθησαν πρό τής όμοθύμου πατριωτικής συμπαραστάσεως τών άναγνωστών μας. Κατόπιν τής μετά τόν θάνατον τού άειμνήστου Δ. Βαρώνου παρατήσεως τού Διοικ. Συμβουλίου τού Συλλόγου μας και τής συγκλήσεως γενικής συνελεύσεως μετ' όλίγας ήμέρας, ή σημερινή διεύθυνσις τής έφημερίδος έχει θέσει τήν παραίτησιν της εις τήν διάθεσιν τού Συλλόγου μας με τήν παράκλησιν να αντικατασταθί από άλλους συμπαιτάς μας. Είναι συνεπώς ένδεχόμενον να εκδοθί τού 1954 τού Γαλαξειδιού μας υπό νέαν διεύθυνσιν. Τοúτο άνακοινώμεν από τούδε διά τήν τάξιν έναντι τών συνδρομητών και άναγνωστών μας.

ΑΝΤΙΘΕΤΩΣ ΟΜΩΣ πρός τήν εντύπωσιν αυτήν, με ικανοποίησιν και πατριωτικήν συγκίνησιν ήκούσθη από τούς Γαλαξειδιώτας ή έν συνεδριάσει τού Δημοτικού Συμβουλίου τού Δήμου Πειραιώς γενομένη δήλωσις τού δημάρχου κ. Γ. Ανδριανοπούλου περί όνομασίας μιας πειραϊκής όδοσ με τού όνομα τού άειμνήστου πρόεδρου τού Συλλόγου μας Έών ή δήλωσις αυτή δεν έγινε με πρόθεσιν διασκεδάσεως τών διαμαρτυριών διά τήν μη

νης τιμής, τής μόνης άλλαστε ούσιαστικής, πρός εκλιπόντας δημοτικούς συμβούλους. Τό έθιμον άλλως τε τούτο έχει άναγνωρισθί και από σχετικούς δημοτικούς κανονισμούς από πολλών έτών. Πλειστάκις δε ο Δήμος Πειραιώς έχορήγησε τάφους και εις νεκρούς μηδέποτε ύπάρξαντας δημοτικούς άρχοντας. Άς σημειωθί ότι ο Δήμος Άθηναίων, παρ' όλον τού άσυγκρίτως μεγαλύτερον θάρρος τών ύποχρεώσων του πρός άποθνήσκοντας έν Άθήναις κρατικούς αξιώματούχους και άλλας προσωποκότητας, παραχωρεί δωρεάν τάφους όχι μόνον πρός αυτούς αλλά και πάντοτε πρός τούς δημοτικούς του συμβούλους και δι ή εις θέσεις περιόπτους εις τού Αί Νεκροταφείον— Μουσειον.

ΑΝΤΙΘΕΤΩΣ ΟΜΩΣ πρός τήν εντύπωσιν αυτήν, με ικανοποίησιν και πατριωτικήν συγκίνησιν ήκούσθη από τούς Γαλαξειδιώτας ή έν συνεδριάσει τού Δημοτικού Συμβουλίου τού Δήμου Πειραιώς γενομένη δήλωσις τού δημάρχου κ. Γ. Ανδριανοπούλου περί όνομασίας μιας πειραϊκής όδοσ με τού όνομα τού άειμνήστου πρόεδρου τού Συλλόγου μας Έών ή δήλωσις αυτή δεν έγινε με πρόθεσιν διασκεδάσεως τών διαμαρτυριών διά τήν μη

παραχώρησιν τάφου, άσφαλώς είναι μία σκέψις έπαινετή και εύπρόσδεκτος. Άς άναμείνωμεν λοιπόν τήν πραγμάτωσιν της.

Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟΥ εν Γαλαξειδίω πρέπει να έξεσφαλισθί άπρόσκοπτος. Σήμερον όπως λειτουργεί, χωρίς Ειρηνοδίκην, όμοιάζει με παραδίαν άπονομής τής δικαιοσύνης. Από τόν ύπουργόν τής Δικαιοσύνης, συνδεόμενον παιδίθεν με τήν Παρνασσίδα άναμένομεν τήν διόρθωσιν. Πρό ήμερών έγραψε σχετικώς και ή Άμφισσαϊκή συνάδελφος «Φωκικός Λαός» πρός τήν όποιαν εκφράζομεν θερμάς εύχαριστίας.

Ο κ. Π. ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ, ο πανελληνίως γνωστός χρονογράφος τής άθηναϊκής έφημερίδος «Βήμα» και συγγραφέας, έπεσκέφθη πρό ήμερών τού Γαλαξειδιού. Παρά τού όλίγωρον τής παραμονής, ή ένγνωσμένη παρατηρητικότητα τού κ. Παλαιολόγου συνέλαβε όλόκληρον τού νόημα τής σημερινής έμφανίσεως τής πόλεως μας, έν συσχετισμό πρός τήν ένδοξον ιστορίαν του. Τοúτο καταφαίνεται από τās δημοσιευθείσας εις τού «Βήμα» και εις σειράν τριών φύλλων ώραιάς έντυπώσεως του με έπικεφαλίδα «Η πολιτεία που έβουσε», «Υπάρχει όμως και τού παρόν, εις τήν οικείαν στήλην τού χρονογραφήματός του. Οί Γαλαξειδιώται εύχαριστούν τόν εύγενή επισκέπτην φίλον των, δι' όλους τούς καλούς του λόγους.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΩΣ ΗΚΟΥΣΘΗ ότι γίνεται σκέψις να στεγασθόν ώρισμένοι οικογένεια σεισμοπλήκτους εις τού Γαλαξειδιού. Η πατροπαράδοτος Γαλαξειδιώτικη φιλοξενία θα προσφερθί εις μίαν τοιαύτην περίπτωσιν με τὰ πλέον θερμά αισθήματα άνθρωπισμού και φιλαλληλίας. Άς είναι περί τούτου θέβαιοι οι άξιοι πάσης συμπαιθείας και θοηθείας ηησιώται και άλλοι σεισμοπλήκτοι.

ΙΕΠΙΣΗΣ ΜΕ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΙΝ ήκούσθη ή επισκέψις εν Γαλαξειδίω τών κ.κ. Εύστ. Μασλαϊδά και φιλοπλοιστού κ. Τυτάλδου, σχετική με τού ένδεχόμενον επισκέψεως και οργανώσεως διαμοιής κατά τού θέρος διαφόρων εκδρομώτων-τουριστών από τήν Ευρώπην. Όλοι κατανοώμεν τήν έξαιρετικήν σημασίαν που θα έχη διά τόν τόπον μας ένα γεγονός τοιούτον. Έμπρός, λοιπόν, άς άνασκομψωθί ή Κοινοτική μας Άρχή όπως αξιοποιήση τήν τοιαύτην πρόθεσιν οργανώσουσα και διαφημιζουσα τὰ μεγάλα πλεονεκτήματα τού Γαλαξειδιού μας ως μοναδικού ελληνικού θερέτρου.

Η ΟΔΟΣ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΟΥ

Κατόπιν ένεργειών τού ύφυπουργού τών Οικονομικών κ. Α. Εύταξια και τού θουλευταίου μας κ. Αθ. Γκελεστάθη, τού ύπουργείον Δημοσιών Έργων έχορήγησε πίστωσιν δραχμών 50 εκατομμύριων διά τήν συνέντησιν τής κατασκευής τής όδοσ Ιτέας— Γαλαξειδιού.

25 ΧΡΟΝΙΑ ΠΙΣΩ

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΓΡΑΦΟΥΝ

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΑ

ΠΑΡΑΜΟΝΗ

(Από τὰ Ἀρχεῖα «Γαλαξειδιωτικῆς καὶ Οἰάνθης»)

25 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1929 ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΓΝΩΜΗ

Ἀπό πολὺ μακριά, εἰς τὸ ἀπρόοπτον «Ἅγιος Ἰωάννης» τοῦ ὁποῦ πλοίαρχος εἶναι ὁ ἀγαπητὸς φίλος καὶ ἐνθουσιώδης πατριώτης κ. Κων. Ἀρβανίτης διενεργήθη μεταξύ τοῦ πληρώματος ἕκτατος ὑπὲρ τῆς ἀνασώσεως τοῦ Γαλαξειδίου, πρωτοστάντων τοῦ πλοίαρχου καὶ τοῦ ὑποπλ)χου συμπόλιτου κυρίου Π. Στεφοπούλου. Εἰς τὴν στήν τῶν ἐράνων ἀναγράφονται τὰ δνόματα καὶ ἡ γενναία εἰσφορά τῶν ξενητεμένων μας. Ἐδγε στὰ θαλασσοπούλια μας.

ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΙΚΑ

Μὲ τὰς πρώτας βροχὰς τὰ δεινρόλλια ὠφελήθησαν πολὺ. Ἦν ἐλπίς ἐν εὐδοκίμῳ γίνε τὰ πλὴν πεποιθῆσαι. «Ὅλοι οἱ Γαλαξειδιῶται πρωτοστατοῦντος τοῦ ἀκαταπόνητου προέδρου τῆς Φιλοδοσιακῆς κ. Γεωργίου Καμμένου περιβάλλοντα τὰ δεινρόλλια μὲ ἀληθινὴν στοργὴν καὶ μὲ περικοινοῦν συντελοῦν εἰς τὴν καλύτεραν καὶ ταχυτέραν ἀνάπτυξίν των.

Ἐπίσης τὸ Κράτος πληροφοροῦμεθα ὅτι ἦλθεν ἀριωγὸν διαθέσαν ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ σκοποῦ τῆς ἀνασώσεως ἐκ τοῦ Κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ποσῶ τῶν 10.000 δρχ. Πιστεύεται δὲ ὅτι καὶ ἡ ἀπαλλοτρίωσις θὰ ἐπιτευχθῆ ἐντός ὀλίγου ἀποζημιωμένων τῶν ἰδικτητῶν. Πρὸς τοῦτο ὁ πρότινος ἀφιχθεὶς ἐν Ἀθήναις κ. Γ. Καμμένος ἐνήργησε παρὰ τοῖς ὁμοῖοις καὶ ἔλαθεν ὑποσχέσεις. Ἐντὸς ὀλίγου δὲ θὰ ἐπεκταθῆ ἡ δεινροφύτεισι καὶ ἐπὶ τοῦ ὑπολοίπου τμήματος τῆς Πέρα - Πάντας. Ἐπίσης θὰ φυτευθῶν καὶ ἀπόροι διαφόρων δένδρων εἰς ὀρισμένα ἐπὶ τούτω μέρη ἐξ ὧν θὰ μετφυτεύονται καὶ σχετικαί ἐνέργειαι διὰ τὴν ἐλαιοφυτεῖαν καταβάλλονται.

ΜΙΛΑΕΙ Ο ΘΥΛΑΚΟΣ ΚΡΙΚ-ΚΡΟΚ

Νάμε πάλι! Μὰ πιστέψτε, ὅς τὸ λέω εὐλαχῶς, πὼς ἐκεῖνα πὺν βαριέστε, δὲν θὰ ὄς τὰ γράψω πιά.

Γιὰ τὴν θλίψη, τὴν χῶρα, τὴν γλυκειὰ τὴν Νοσταλγία, λέγαμε κάθε φορὰ, κ' εἶχα τόση φλυαρία...

Μὲ λιγάκι πρακτικὰ, νύματα μὲ σημασία, χροῖα καὶ ζωτικὰ θάξοι ἡ στήλη... κάποια ἀξία.

Μά... ὅς εἶναι. Δὲν θὰ κάνω ἀπολογισμὸν πικρῶ. Διὸ τελείως πὺν θὰ βάνω, δὲν εἶν' ὅσο φανερό...

Μὰ τί λές; Γιὰ ποιὲς τελείως, ἔξαρες πὺν πρὶν τί εἶπες; Πάλι ἀποηματολογίες; Πάλι δόξα καὶ λῦπες;

«Ὅχι δόξα. Εἶναι νόμος, μ' ἔνα «ἀντίο» νὰ τελειώνη κάθε ἀγαπημένο, κ' ὅμως ἡ ψυχὴ σου κ' ἂν βορκαῶνη,

πρῶτη νὰ ἐπιβλήθῃ στὸν ἀδύναμο ἑαυτὸ σου, γιὰ νὰ μὴ ρεζιλευτῆς καί... χαθεῖ τὸ γόητρο σου.

Μίλησα ὅμως γιὰ τελείως. Δὲν τὸ ἔξασα: Εἶναι δὺο. Μιά πὺν θάμπη στὶς ἀηδίες, πὺν ὄλο λέγαμε ἀπὸ δῶ,

κ' ἄλλη μιά σ' αὐτὸ τὸ χρόνον πὺν τελειώνει ὅπου νάνα, κ' ἂν τὸς γέμισε μὲ πόνο οἱ ἄνθρωποι τὸν συχωρῶνε.

Ναί, τελειώσανε τάστα, δὲν πιστεύω νὰ λυπάστε, πὺν θὰ δάλο πὺν τελεία σ' ὅσα εἶπα. Τὰ θυμῶστε;

Δυστυχῶς δὲν τὰ ξεχνᾶτε, κ' ἐνὸς σὺν παλῶν τὸ χρόνον ὄλα τὸ τὰ συχωρῶνε τὸν Κρίκ-Κρόκ μισεῖτε μόνον... Κ. Μ.

Ἐξέρω κ' ἐγὼ τί νὰ πῶ... Εἶναι πὺν τῶχομε ζῆσει στὰ πρῶτα χρόνια τῆς ζωῆς μας καὶ σφραγίστηκε μ' αὐτὰ ἡ ψυχὴ μας; Ἐἶναι πὺν δὲν τὰ ξαναβρήκαμε ἄλλοῦ, πέρα ἀπ' τὸν τόπο μας; Ἐἶναι ἡ ἐξέχωρη ὁμορφάδα καὶ ἡ κάποια πρωτοτυπία θάλασσα; Ἦ μήπως εἶναι ἡ ἔνταση κ' ἡ ἀγνότητα πὺν μᾶς κυριεῦε δταν τὰ ζούσαμε; Ποῖος ξέρει ἂν μιά ἀπ' τὶς παραπάνω αἰτίες ἢ ὅλες μαζί, κάνουνε τὰ Γαλαξειδιώτικα ἔθιμα, νὰ γυρίζουνε στὸ νοῦ μας καὶ νὰ λάμπουνε ὅπου κ' ἂν σήμερα ζοῦμε.

Σὲ ποῖαν τὴν ψυχὴ, δὲν γεννιέται κάθε χρονιάς Χριστούγεννα ἡ δυνατὴ νοσταλγία καὶ ποῖος δὲν ποθεῖ νὰ ξαναζῆσει κείνες τὶς γιορτινὲς Γαλαξειδιώτικες μέρες; Καὶ μόνον γι' αὐτὴ τὸς τὴν ἰδιότητα, τὸ ὅτι μᾶς γεννᾶνε τὴν νοσταλγία, πρέπει νάχουνε ἀξία. Γιατὶ δὲ νοσταλγίεις, παρὰ ὅτι ἀγάπηεις. Καὶ δὲν ἀγαπᾶς, παρὰ ὅτι ἔχεις ἀξία.

Ἐπιπλέον τῆς μεγάλης γιορτινῆς ἡμέρας. Σημέρωμα, ξεροθόρι. Ἐτοιμοὶ γιὰ τὸ ξεκίνημα, γιὰ τὰ κάλιντα. Μὲ σηκωμένους γιακάδες, τὰ παιδιὰστικά χέρια μας σὲ φτηνὰ πλεχτὰ γάντια καὶ μακριὰς κάλτσες ὡς τὸ γόνατο, ὡς ἐκεῖ ποῦφτανε τὸ κοντὸ παντελόνι. Φρέσκα πρόσωπα, ζῶντα νὰ καὶ χαρούμενα. Ἦ ψυχὴ μας, ἔνα πούλι μ' ἀνοιγμένα φτερά. Γιομάτος ἀδολοῦς παιδιὰστικῶς ὀλογοισμοῦς γιὰ τὴν εἰσπραξί, ὁ νοῦς μας.

Ὀργωμα κυριολεκτικὸ στὸς δρόμους καὶ τὰ σοκάκια. Ἐνα χτύπημα στὶς πόρτες, ἡ χιλιεπὶσμένη ἐρώτηση «νὰ τὰ εἰποῦμε» στὰ χεῖλη μας καὶ ἡ λαχτάρια γιὰ τὴν ἀπάντησιν ἂν θᾶνε «πέστε τα» ἢ «μᾶς τὰ εἰπανε». Ἀκούω ἀκόμα τὶς φωνὲς μας καὶ θλέπω ἀκόμα στὰ μᾶτια μας, τὴν χαρὰ τοῦ κέρδους, τοῦ πρώτου τῆς ζωῆς τίμου κέρδους.

Θυμᾶμαι ἀκόμα τὴ μαγεῖα πὺν εἶχε ἔνα γυαλίστερο τάλληλο ἢ δίφραγκο κατὰ θυμᾶμαι τὴν ἀπογοήτευση δταν τὸ νόμισμα εἶτανε δραχμὴ ἢ πενηταράκι (ἐκεῖνὸ τὸ συμπαθητικὸ πενηταράκι, πὺν πάντα θρισκότανε στὴν παιδιὰστικὴ παλάμη μας, ἔτοιμο νὰ δοθῆ στὸ «νταβλά» γιὰ καραμέλλες, ἀπὸ κείνες τὶς κολημένες σὲ σειρές).

Θυμᾶμαι τὸ μπάσιμὸ μας στὰ ἀμεγᾶλα σπῆτια» καὶ τὴν αἰγουράδα πὺν εἶχαμε γιὰ τὸ τᾶληρο.

Μὰ θυμᾶμαι καὶ τὴ συγκίνησιν τῆς θεῆς Ἐλένης τῆς Νταλεοῦς, δταν τῆς τὰ λέγαμε καὶ θλέπω ἀκόμα στὰ τρεμουλιάρικα χέρια τῆς ἔνα μαντήλι (τὸν «κάμπο») νὰ λύνεται καὶ νὰ μᾶς δίνει, σ' ἔναν—ἔναν ἐξ ἠρωσῆς, τὸ πενηταράκι. Εἶμαι σίγουρος πὺν τότε εἰρωνεύομασε τὴν διατακτικὴ χειρονομία καὶ τὸ κράτημα στὸ δόσιμ. Μὰ καὶ ἰδὲν γινόταν πὺν τὲ νὰ μὴν τῆς «τὰ ποῦμε», ἔστο κ' ἂν δὲν θὰ μᾶς εἶδνε τίποτα. «Ὅσο κ' ἂν ζητάγαμε τὸ μεγαλύτερο κέρδος, στὸ θάθος ξέραμε, ἀσυνείδητα ἴσως, πὺν ἡ χαρὰ τῆς νεότητος μας καὶ τῆς φωνῆς μας, ἔπρεπε νὰ μὴ σ' ὄλα τὰ σπῆτια. Μικρὰ καὶ μεγάλα. Ὅπως γιὰ ἴθλους τοῦς ἀνθρώπους γεννῆθηκε ὁ Χριστὸς

...Καλαζωμαζμένες, ψημένες στὸν σπιτάσιο φούρνο οἱ κουλῶρες. Ἀνοιγε ἡ μάννα τὸ μακοῦλο κ' ἔθγαζε χιονότατα καλοσιδερω μ' ἔνα «τᾶεῖλια».

Στὴ μέση ἡ κουλῶρα κ' οἱ τέσσερις ἄκρες τοῦ «τᾶεῖλιου», σφιγμένες στὴν παλάμη μας. Δυὸ—τρεῖς μαζί στὰ χέ-

ρια. Ἐτοῦτη γιὰ τὴ «νόνα», ἐκεῖνη γιὰ τὴ θεῖα, ἢ ἄλλη γιὰ τὴ νουνά. Δὲν ξέρω ἂν ποθεῖνὰ ἄλλοῦ οἱ συγγενεῖς ἀλλάζουνε κουλῶρες τὰ Χριστούγεννα. Δὲν ξέρω ἂν ἄλλα παιδιὰ, νιώσανε αὐτὴ τὴν χαρὰ πὺν ἐμεῖς στὸ Γαλαξειδί νιώσαμε, μπαίνοντας στὸ συγγενικὸ σπῆτι καὶ δίνοντας τὴν κουλῶρα σὰ νὰ δεινάμε τὸ πὺν τρανὸ δῶρο...

... Ἐχω παίξει καὶ σ' ἄλλα μέρη «στριφτό». Μὰ τὸ δικὸ μας εἶταν ἀσύγκριτο κ' ἀλοιώτικο. Πρῶτα—πρῶτα ἐμεῖς ἔχομε δυὸ στριφτάρες, ἐνῶ ἄλλοῦ στρίβουνε μὲ μιά. Ὑστερα τὸ παιχίδι αὐτὸ εἶτανε γενικὸ σὲ μεγάλους καὶ μικροῦς, εἶταν μοναδικὸ καὶ πρῶτο. Ἄλλοῦ τὸ παίχουν μόνον τὰ παιδιὰ καὶ σὺν δευτέρω. Ποῖος δὲν ἔβριξε τὶς στριφτάρεις ψηλὰ στὸ ἄερα καὶ ποῖος δὲν ἔνωσε τὴν ἀγωνία ὡς νὰ φτάσουνε καὶ τὰ στρωθῶνε στὸ χῶμα; Ἦ τόσο γνωστὴ ἀγωνία ἀπ' τὸ μίλημα τῆς τύχης. «Γράμματα, τὸ κέρδος ἐκείνου πὺν ἔστριβε. «Κορδῶνε», τὸ κέρδος τῶν ἄλλων πὺν ποντάριζαν. Καὶ τὸ οὐδέτερο, τ' ἀπογοητευτικὸ κορῶνα—γράμματα. Εἶταν παλῶν «Ἑλληνικὰ χάλκινα νομίσματα (πεντάρεις μεγάλες μὲ τὸν Βασιλιά) ἢ μαλτέζικες πέντες μὲ τὸ κεφαλὶ κάποιου Γεωργίου τῆς Ἀγγλίας. Ἄλλοτε εἶταν δίφραγκα ἀσημένια κ' ὁ ἴπιό μεγάλο (ἐκεῖ ἔξω στὸ Πάπα-ντιὰ τὶς ἐλῆες) στρίβανε μὲ κοσάρικα, ἔχοντας πῆτεραι αἰγουρά σπῆν εἰς ἄνα τοῦ Ποσειδῶνα. Πᾶση λαχτάρια, ἂν θ' ἀβγατίσαμε τοῦς μπουναμάδες ἢ ἂν θὰ μείνουσε ἀπέντεραι στὶς γιορτές. Τὶ πὰ θεός, ἄκαυθαδῶνα, φωνῆς καὶ νὸ κνηνητὸ τοῦ χωροφύλακα. Τὸ κερνῆνο τῆς μῆνας, σὲ κάθε νεὰ ζήτησιν μὲν ἀπ' τὸ γάμο καὶ ἡ χαρὰ τῆς παιδιὰστικῆς πρωτοβουλίας, τοῦ νὰ παίξεις τὴν... περιουσία σου ὁμοῖα θεός.

...Τὶ πλοῖσιες μᾶς φαίνονταν οἱ θιτρίνες στὰ μαγαζιά τοῦ Μίμη Ἀνδρέοπουλου, τοῦ Κατωπόλη, τοῦ Κωνσταντίνου. Εἶταν ἡ ἀπειρη ματιά μας, πὺν τὶς ἔκανε νὰ φαντάζουνε σὺν μοναδικὲς στὸν κόσμο ἐκθέσεις παιχιδιῶν. Πόσο μεγάλο εἶναι νὰ ἀρκεῖσαι σ' ὅτι θλέπεις. Ἀπαραίτητὴ ὅμως προῦπόθεση, γιὰ νὰ νιώσεις τὴν χαρὰ τοῦ ἀπλοῦ, εἶναι νὰ μὴ γνωρίζεις ἄλλο πὺν καλὸ. Κατὰ αὐτοκινήτῶνα ἀπὸ φτηνὸ λεπτὸ σίδερο (κουρσίτσες, φορητὰ, πυροσβεστικὲς ἀντιλῆεις), ἀεροπλανάκια, μπαλόνια; πὺν στέγνωσαν τὰ πνευμόνια μας νὰ τὰ γιομῶσουμε ἀέρα, τόπια ἄσπρα καὶ χρωματιστὰ, θαποράκια μὲ... ρόδες... Ὅλα προκλητικὰ. Γιὰ ὄλα ρωτοῦσαμε, πὺν σὺν κάνουν κ' ὅταν καταφέρναμε νὰ τὰ πάρουμε, νὰ τὰ κάνουμε δικὰ μας, γίνονταν στὰ παιδιὰστικά χέρια μας κίνητρα ἀπίθανον ἰνείρων κ' ἔτωναν ἀγνὸν πόθον.

... Μιά—δυὸ μέρες πρὶν ἀπ' τὴν μεγάλην γιορτῆν, πανηγυρίζαμε ἔνα σημηνικὸ γεγονός. Ἦρχονταν τὸ θαπόρι κ' ἔφερον τὸ καλῶν ἀπ' τοῦς συγγενεῖς πὺν μένανε στὴν Ἀθήνα καὶ τὸ Πειραιᾶ.

Τώρα πὺν ζῶ ἐδῶ, μπορῶ νὰ φανταστῶ μὲ πόση ἀγνοία τῆς σημασίας τοῦ γεγονότος, ψνῶνζαν οἱ πρωτεουσῶνα συγγενεῖς μας. «Ἐμπαιναν σ' ἔνα μαγαζί, ἔλεγαν «θῆλω τοῦ το κ' ἐκεῖνον, τάπερναν, τάθῶζαν στὸ καλῶν καὶ τὰ πῆγαν στὴν «Ἀμυρακία» καὶ τὴν «Ἀθηνᾶ». Κ' ἡ σῆζαζαν. Τὲλειῶζαν τὴν ὑποχρέωσιν. Ἐτσι κάνουμε κ' ἐμεῖς σήμερα ἂν ἔχομε ἀνήψια μικρὰ στὴν Ἐπαρχία. Μὰ τὴν χαρὰ, τὸ γέλντι πὺν γίνονταν δταν τὸ κα-

λάθι ἔφτανε στὸ προορισμὸ του, δὲν θὰ μποροῦσαν ποτὲ νὰ τὰ φανταστοῦν. Ἐκεῖνη τὴν λαχτάρια τοῦ πρώινου εὐπνημῆτος, ἂν δὲν τὴν ἔχεις ζῆσει, δὲ μπορεῖς νὰ τὴ καταλάβεις ποτέ. Χτύπαγε ἡ αὐλόπτερτα κ' ἡ φωνὴ κάποιου ἀπ' τοῦς γνωστούς Γαλαξειδιώτικους τύπους (πρέπει κάποτε νὰ τοῦς ζωγραφίσουμε ὄλους) ἀκούγεται δυνατῆ... — Καλῶν!

Γιὰ πότε θρισκόμαστε στὸ πόδι, γιὰ πότε μαζεῦομασε, μὲ λαχταριστὴ ἀγωνία γύρω ἀπ' τὸ καλῶν, δὲν περιγράφεται. Ὅτε γίνεται λέξις ἢ εὐδαιμονία πὺν νιώθαμε δταν ἔνα—ἔνα τὰ δῶρα θγαίνανε κ' ἀπλώνονταν μπρὸς στὰ μᾶτια μας. Κ' ἡ λιχουδιὰ γιὰ τὰ Πειραιώτικα γλυκὰ, τὶς καραμέλλες, τὰ τσουρέκια... Κ' οἱ καυγάδες γιὰ τὸ ποῖος θὰ πάρη τοῦτο, ποῖος ἐκείνον. Τὶ γλυκὰ πρῶινά. Γιομάτα ἀπὸ γνήσια χαρὰ. Καὶ γνήσια χαρὰ εἶν' ἐκεῖνη πὺν σὲ δονεῖ ὄλοκληρον. Χαίρεσαι γνήσια, ὅταν ὄλος ὁ ἑαυτὸς σου δίνεται σὲ μιά ἱκανοποιητικὴ στιγμή. Ὅταν κορμὶ, ψυχὴ, νοῦς δίνου σὲ τὸ παρὸν καὶ δέχονται τὴν ἐντόπιασιν ἀτάφια κ' ἀμοῖρασπῆ.

... Ἀς ποῦ εἰπεῖ κανεῖς, ὅτι ἔξασε τὶς καμπάνες τ' Ἀη-Νικολά, τῆς Ἁγίας-Παρασκευῆς, τοῦ Ἀη-Γιάννη, νὰ χτυπᾶνε τὸ χάραμα ὀκορπιζοντας τὸ μεγάλο συμβολικὸ ἄγγελμα. Ἀς ποῦμε πὺν βρήκαμε σὲ ἄλλῃ ἐκκλησιατὴ τὴν θαλπωρὴ τῶν δικῶν μας. Ὅσο κ' ἂν αὐτὸ φαίνεται ὑπερβολικὸ, γιὰτὶ σὲ κάθε ἐκκλησιατὴ εἶναι ὁ Θεός Ἰ-διος, τολμῶ νὰ τὸ πῶ: οἱ δὲ χῶνε κατὶ πτῆμα εε—Η δ

... Ὅσο ζύγωναν οἱ γιορτές, ἀρχίζε ἡ ἔγνοια γιὰ τὸν ἐρχομὸ τῶν καλικαντζαρέων. Πόσα παιχιδία φανταστικὰ γιόμιζαν τὸ παιδιὰστικο μυαλὸ μας. Πόσες διαδόσεις... Καὶ ποῖος τῶνα ἰδὲν πίστεψε τὶς ἐμφανίσεις τοῦ «νταβέστου», ἐκείνου τοῦ θέρου Γαλαξειδιῶτη δαίμονα, πὺν ποῖος ξέρει πότε γεννήθηκε στὴ φαντασία τῶν προγόνων μας. Τὶ φόβος νὰ περάσῃς πηγάδι τὴ νύχτα καὶ πόσες οκίες στὰ σοκάκια μας. Μοῦ φαίνεται, ὅτι σὲ κανένα ἄλλο μέρος τοῦ κόσμου ἢ φαντασία τῶν παιδιῶν, δὲν δέχτηκε τόση ἐπιβρασὴ ἀπὸ «ξωτικά» ὄσο ἡ δικὴ μας. Λιθᾶνι καὶ θε βράδυ στὸ σπῆτι καὶ μα-

Ἐχει πολὺ γερᾶσει ὁ κόσμος γιὰ νὰ πιστεῖ σὲ παραμύθια κ' ἀκόμα πῶτερο σὲ θάματα, πὺν τᾶθῶα παιδιὰστικά μᾶτια προσμένουν νὰ δοῦνε τέτοια νυχτιά... Παραμῶν ἢ τῆς καινούργιας χρονιάς... Καὶ τίποτα δὲν λείπει ἀπ' ὄλα κείνα πὺν φκιάνουν τὴν ἐξέχωρη, γιορτερὴ ὄψη μῆς τῆς τῆς μέρας... Νύχτας πὺν σωστά... Πηχτό, ἀλαφροπάτητο τὸ χιόνι, γιομίζει ἔνα γύρω τὴ κτίσιν, μᾶσπιλη γαλατῆνια ὁμορφάδα κ' ἀπίθανη, φεγγερὴ καὶ πρόσκαιρη ἀγνότητα. Γιορτινὰ φανερῆ, σὰ λιόμορφες μέρας τὴ λαμπράδα, παράξενη, παραμυθῆνια λές, μοιάζει ἢ κάθε χιλιεθόρουθη πολιτεία. Κ' ὄλα γύρω εἶναι γιομάτα προσημῶν, ἀκράτητη, ζυμωμένη μ' ἐλπίδες μεγάλες, τρανές. Καρτερᾶνε... Σημερώνει μέρα γιορτερὴ... Γιὰ τὸν καθένα. Φτώχῶ καὶ πλοῖσιος, μικρὰ καὶ μεγάλο... Καινούργια χρονιά τᾶχα ἀπ' ὄσα σέρνει μαζί τῆς ἀγνωστῆ, πόσα νᾶναί χαρές καὶ πίκρες πόσες; Ποῖος ποτὲ τῶμασε; Καρτερᾶνε...

Ἐχει πολὺ γερᾶσει ὁ κόσμος γιὰ νὰ πιστεῖ σὲ παραμύθια κ' ἀκόμα πῶτερο σὲ θάματα, πὺν τᾶθῶα παιδιὰστικά μᾶτια προσμένουν νὰ δοῦνε τέτοια νυχτιά... Παραμῶν ἢ τῆς καινούργιας χρονιάς... Καὶ τίποτα δὲν λείπει ἀπ' ὄλα κείνα πὺν φκιάνουν τὴν ἐξέχωρη, γιορτερὴ ὄψη μῆς τῆς τῆς μέρας... Νύχτας πὺν σωστά... Πηχτό, ἀλαφροπάτητο τὸ χιόνι, γιομίζει ἔνα γύρω τὴ κτίσιν, μᾶσπιλη γαλατῆνια ὁμορφάδα κ' ἀπίθανη, φεγγερὴ καὶ πρόσκαιρη ἀγνότητα. Γιορτινὰ φανερῆ, σὰ λιόμορφες μέρας τὴ λαμπράδα, παράξενη, παραμυθῆνια λές, μοιάζει ἢ κάθε χιλιεθόρουθη πολιτεία. Κ' ὄλα γύρω εἶναι γιομάτα προσημῶν, ἀκράτητη, ζυμωμένη μ' ἐλπίδες μεγάλες, τρανές. Καρτερᾶνε... Σημερώνει μέρα γιορτερὴ... Γιὰ τὸν καθένα. Φτώχῶ καὶ πλοῖσιος, μικρὰ καὶ μεγάλο... Καινούργια χρονιά τᾶχα ἀπ' ὄσα σέρνει μαζί τῆς ἀγνωστῆ, πόσα νᾶναί χαρές καὶ πίκρες πόσες; Ποῖος ποτὲ τῶμασε; Καρτερᾶνε...

Ἐἶναι μέρες καὶ στιγμὲς πὺν φύγανε. Δὲν ξαναρχονται πῶσ μὲ λόγια. Δὲν εἶναι μόνον πὺν φύγαμε ἀπὸ κεί, οὔτε μόνον πὺν μεγαλώσαμε. Εἶμαι σίγουρος πὺν τὰ παρῖνα παιδιὰ, δὲν τὰ νιώθουνε ὄλα τοῦτα ἴδια μὲ μᾶς. Τράνεψαν οἱ ἀπαιτήσεις καὶ σὺν φυσικὴ συνέπεια στένεψε ἡ ἱκανοποίησιν. Ἦσας ἀκόμα οἱ ἀπαιτήσεις χᾶσανε τὸ συγκεκριμένο τους καὶ τ' ἀπλὸ στοιχεῖο. Ἦ χαρὰ τώρα δίνεται μιζέρικα, ἐπιπόλαια δίχως νὰ δονῆ τὴν ψυχὴ ὄλοκληρη. Ἐξέρω κ' ἐγὼ τί νὰ πῶ...

Ἐἶναι μέρες καὶ στιγμὲς πὺν φύγανε. Δὲν ξαναρχονται πῶσ μὲ λόγια. Δὲν εἶναι μόνον πὺν φύγαμε ἀπὸ κεί, οὔτε μόνον πὺν μεγαλώσαμε. Εἶμαι σίγουρος πὺν τὰ παρῖνα παιδιὰ, δὲν τὰ νιώθουνε ὄλα τοῦτα ἴδια μὲ μᾶς. Τράνεψαν οἱ ἀπαιτήσεις καὶ σὺν φυσικὴ συνέπεια στένεψε ἡ ἱκανοποίησιν. Ἦσας ἀκόμα οἱ ἀπαιτήσεις χᾶσανε τὸ συγκεκριμένο τους καὶ τ' ἀπλὸ στοιχεῖο. Ἦ χαρὰ τώρα δίνεται μιζέρικα, ἐπιπόλαια δίχως νὰ δονῆ τὴν ψυχὴ ὄλοκληρη. Ἐξέρω κ' ἐγὼ τί νὰ πῶ...

Ἐἶναι μέρες καὶ στιγμὲς πὺν φύγανε. Δὲν ξαναρχονται πῶσ μὲ λόγια. Δὲν εἶναι μόνον πὺν φύγαμε ἀπὸ κεί, οὔτε μόνον πὺν μεγαλώσαμε. Εἶμαι σίγουρος πὺν τὰ παρῖνα παιδιὰ, δὲν τὰ νιώθουνε ὄλα τοῦτα ἴδια μὲ μᾶς. Τράνεψαν οἱ ἀπαιτήσεις καὶ σὺν φυσικὴ συνέπεια στένεψε ἡ ἱκανοποίησιν. Ἦσας ἀκόμα οἱ ἀπαιτήσεις χᾶσανε τὸ συγκεκριμένο τους καὶ τ' ἀπλὸ στοιχεῖο. Ἦ χαρὰ τώρα δίνεται μιζέρικα, ἐπιπόλαια δίχως νὰ δονῆ τὴν ψυχὴ ὄλοκληρη. Ἐξέρω κ' ἐγὼ τί νὰ πῶ...

Ἐἶναι μέρες καὶ στιγμὲς πὺν φύγανε. Δὲν ξαναρχονται πῶσ μὲ λόγια. Δὲν εἶναι μόνον πὺν φύγαμε ἀπὸ κεί, οὔτε μόνον πὺν μεγαλώσαμε. Εἶμαι σίγουρος πὺν τὰ παρῖνα παιδιὰ, δὲν τὰ νιώθουνε ὄλα τοῦτα ἴδια μὲ μᾶς. Τράνεψαν οἱ ἀπαιτήσεις καὶ σὺν φυσικὴ συνέπεια στένεψε ἡ ἱκανοποίησιν. Ἦσας ἀκόμα οἱ ἀπαιτήσεις χᾶσανε τὸ συγκεκριμένο τους καὶ τ' ἀπλὸ στοιχεῖο. Ἦ χαρὰ τώρα δίνεται μιζέρικα, ἐπιπόλαια δίχως νὰ δονῆ τὴν ψυχὴ ὄλοκληρη. Ἐξέρω κ' ἐγὼ τί νὰ πῶ...

Ἐἶναι μέρες καὶ στιγμὲς πὺν φύγανε. Δὲν ξαναρχονται πῶσ μὲ λόγια. Δὲν εἶναι μόνον πὺν φύγαμε ἀπὸ κεί, οὔτε μόνον πὺν μεγαλώσαμε. Εἶμαι σίγουρος πὺν τὰ παρῖνα παιδιὰ, δὲν τὰ νιώθουνε ὄλα τοῦτα ἴδια μὲ μᾶς. Τράνεψαν οἱ ἀπαιτήσεις καὶ σὺν φυσικὴ συνέπεια στένεψε ἡ ἱκανοποίησιν. Ἦσας ἀκόμα οἱ ἀπαιτήσεις χᾶσανε τὸ συγκεκριμένο τους καὶ τ' ἀπλὸ στοιχεῖο. Ἦ χαρὰ τώρα δίνεται μιζέρικα, ἐπιπόλαια δίχως νὰ δονῆ τὴν ψυχὴ ὄλοκληρη. Ἐξέρω κ' ἐγὼ τί νὰ πῶ...

Ἐἶναι μέρες καὶ στιγμὲς πὺν φύγανε. Δὲν ξαναρχονται πῶσ μὲ λόγια. Δὲν εἶναι μόνον πὺν φύγαμε ἀπὸ κεί, οὔτε μόνον πὺν μεγαλώσαμε. Εἶμαι σίγουρος πὺν τὰ παρῖνα παιδιὰ, δὲν τὰ νιώθουνε ὄλα τοῦτα ἴδια μὲ μᾶς. Τράνεψαν οἱ ἀπαιτήσεις καὶ σὺν φυσικὴ συνέπεια στένεψε ἡ ἱκανοποίησιν. Ἦσας ἀκόμα οἱ ἀπαιτήσεις χᾶσανε τὸ συγκεκριμένο τους καὶ τ' ἀπλὸ στοιχεῖο. Ἦ χαρὰ τώρα δίνεται μιζέρικα, ἐπιπόλαια δίχως νὰ δονῆ τὴν ψυχὴ ὄλοκληρη. Ἐξέρω κ' ἐγὼ τί νὰ πῶ...

Ἐἶναι μέρες καὶ στιγμὲς πὺν φύγανε. Δὲν ξαναρχονται πῶσ μὲ λόγια. Δὲν εἶναι μόνον πὺν φύγαμε ἀπὸ κεί, οὔτε μόνον πὺν μεγαλώσαμε. Εἶμαι σίγουρος πὺν τὰ παρῖνα παιδιὰ, δὲν τὰ νιώθουνε ὄλα τοῦτα ἴδια μὲ μᾶς. Τράνεψαν οἱ ἀπαιτήσεις καὶ σὺν φυσικὴ συνέπεια στένεψε ἡ ἱκανοποίησιν. Ἦσας ἀκόμα οἱ ἀπαιτήσεις χᾶσανε τὸ συγκεκριμένο τους καὶ τ' ἀπλὸ στοιχεῖο. Ἦ χαρὰ τώρα δίνεται μιζέρικα, ἐπιπόλαια δίχως νὰ δονῆ τὴν ψυχὴ ὄλοκληρη. Ἐξέρω κ' ἐγὼ τί νὰ πῶ...

Ἐἶναι μέρες καὶ στιγμὲς πὺν φύγανε. Δὲν ξαναρχονται πῶσ μὲ λόγια. Δὲν εἶναι μόνον πὺν φύγαμε ἀπὸ κεί, οὔτε μόνον πὺν μεγαλώσαμε. Εἶμαι σίγουρος πὺν τὰ παρῖνα παιδιὰ, δὲν τὰ νιώθουνε ὄλα τοῦτα ἴδια μὲ μᾶς. Τράνεψαν οἱ ἀπαιτήσεις καὶ σὺν φυσικὴ συνέπεια στένεψε ἡ ἱκανοποίησιν. Ἦσας ἀκόμα οἱ ἀπαιτήσεις χᾶσανε τὸ συγκεκριμένο τους καὶ τ' ἀπλὸ στοιχεῖο. Ἦ χαρὰ τώρα δίνεται μιζέρικα, ἐπιπόλαια δίχως νὰ δονῆ τὴν ψυχὴ ὄλοκληρη. Ἐξέρω κ' ἐγὼ τί νὰ πῶ...

Ἐἶναι μέρες καὶ στιγμὲς πὺν φύγανε. Δὲν ξαναρχονται πῶσ μὲ λόγια. Δὲν εἶναι μόνον πὺν φύγαμε ἀπὸ κεί, οὔτε μόνον πὺν μεγαλώσαμε. Εἶμαι σίγουρος πὺν τὰ παρῖνα παιδιὰ, δὲν τὰ νιώθουνε ὄλα τοῦτα ἴδια μὲ μᾶς. Τράνεψαν οἱ ἀπαιτήσεις καὶ σὺν φυσικὴ συνέπεια στένεψε ἡ ἱκανοποίησιν. Ἦσας ἀκόμα οἱ ἀπαιτήσεις χ

ΤΟ "ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ"

Όργανο του Συνδέσμου Γαλαξειδιωτών

Οικονομικός Διαχειριστής ΚΩΝ. Γ. ΑΝΔΡΕΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ - ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ Έσωτερικού : ΕΥΘΥΜ. ΚΑΜΒΥΣΗΣ Έξωτερικού : ΕΥΘΥΜ. ΚΩΣΤΕΛΛΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ Α') ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ

Έσωτερ. Έτησία Δραχ. 12.000 Έξωτερικού » ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΩΣ Έσωτερικού και Καναδά Δολλάρια 8 Αιγύπτου και Άγγλιας Λίρ. Έγ. 2½ Κτήσεων » = 4

Διά του ΚΟΙΝ. ΤΑΧ)ΜΕΙΟΥ

Άμερικής και Καναδά Δολλάρια 6 Αιγύπτου, Άγγλιας και Κτήσεων Λίραι Άγγλιας 2

Β') ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

Έσωτερικού Έγγραφή Δραχ. 1.000 Έτησία » 24.000 Έξωτερικού » Δολλ. 2

Συνδρομαί Συνδέσμου και Έφημερίδος γίνονται δεκταί παρά τών κ. κ.

Οι εν Γαλαξειδίω συνδρομηταί μας παρακαλούνται όπως καταβάλουν τήν συνδρομήν των πρὸς τὸν ἐκεῖ ἀναποκρίτην μας κ. Εὐθ. Ἡλ. Καμβύση.

EN AMERIKH : Ἀντιπρόσωποι E. E. COSTELLO 161 West 66 str. NEW YORK CITY 23 ΤΗΛ. TRAFALGAR 3-8457

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΙΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

Άντώνιος Ζαχαρόπουλος (1953)* Λεωνίδας Ναθαναήλ (1951 - 52 - 53), Ιωάννης Δίγκας (1952 - 53 - 54), Παναγιώτα Ν. Σκουρλέτου (1953), Ι. Κ. Πρίμας (1953), Παναράια Μπελειώτη (1954 - 53), Γεώργιος Πατσούλας (1953), Κωνσταντίνος Τρίγκας (1952 - 53), Καλλιμικος Περιστέανος (1952 - 53), Εύσταθία Σκούταρη (1951).

ΔΩΡΕΙΑ

Ο κ. Στέφανος Γιαννίτης έξ Άργεντινής, απέστειλε δέ μα πρὸς τὸν Φιλανθρωπικόν, περιέχον τυρόν και διάφορα γλυκίσματα γιά τὰ ἄπορα και ὄρφανά παιδιὰ τοῦ Γαλαξειδίου.

Επίσης ο κ.κ. Κ. Ἀγγελολουκάς και Εὐθ. Σφίτσας απέστειλαν 35 δολλάρια γιά τὰ ὄρφανά μας.

Γι ἀτόν ἴδιο σκοπὸ ἡ κ. Παρασκευούλα Ζήζου απέστειλε 10 δολ. εἰς τὸν Φιλανθρωπικόν, 5 εἰς τὸν Ἅγιον Νικόλαον, 5 εἰς τὴν Ἁγ. Παρασκευὴν και 10 δία τὴν κατασκευὴν τοῦ μώλου εἰς τὸν Προφήτη Ἡλία.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τὴν 22αν Ν)θρίου ἐ.ε. ἡμέ Κυριακὴν και ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῶ τῆς Θείας Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτήρος (Βηλαρῆ) ἔτελεσαμεν οἰκογενειακὸς ἐτήσιον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἐν Ἁγ. Φραγκίσκου Ἀμερικῆς ἀποθανόντος φιλάτου μας ἀδελφοῦ Νικολάου Η. Μπεριστιάνου.

Ἀρχιμανδρίτης Καλλιμικος Περιστιάνος Ἀφροδίτη Σαρρή Κων)τίνος Σαρρῆς

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΗΜΑΣ ΔΙΚΗΝΤΟΡΟΣ ΛΟΗΝΩΝ EN NEA YORKE

Ἀναλαμβάνει ευχαρίστως τὴν διεκπεραίωσιν πάσης νομικῆς ὑποθέσεως ἥτοι:

- 1) Ἐκκαθαρίσεις κληρονομιῶν. 2) Μεταναστευτικὰς ὑποθέσεις. 3) Ναυτικὰ ἐπιτήματα. 4) Ἀγοραπωλησίας. 5) Κοινωνικὰς ἀσφαλίσεις. 6) Γενικὰς ἐπιθέσεις.

Γράψατε ἐλευθέρως: CONSTANTINE S. DIMAS 197 - THIRD AVE NEW YORK CITY 3.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Ἡ συμπολίτις μας Χρυσάνθη Σκουρλέτου τὸ γένος Δ. Σκουρλέτου ἀπέκτησε κοριτσάκι.

Επίσης ἡ συμπολίτις μας Λουλού Ντούρα τὸ γένος Νικολάου Κουτρογιάν ἀπέκτησε κοριτσάκι.

Επίσης ἡ συμπολίτις μας Ἀλτάνα Νικ. Τραγανῆ ἀπέκτησε κοριτσάκι.

Εἰς τοὺς εὐτυχεῖς γονεῖς Εὐχόμεθα νὰ τοὺς ζήσουν.

Ἡ σύζυγος τοῦ συμπολίτου μας Ἰωάννου Τούρα ἀπέκτησε κοριτσάκι.

Νὰ τοὺς ζήσῃ.

Ἡ σύζυγος τοῦ συμπολίτου μας κ. Κυριάκου Σπ. Ἀρβανίτη ἀπέκτησε κοριτσάκι. Εἰς τοὺς εὐτυχεῖς γονεῖς θερμὰ συγχαρητήρια.

Ἡ Κα Παρασκ. Ράττη ἔτεκεν θῆλυ, αἱ δὲ κυρία Εὐθυμία Πορτοῦλα και Παρασκευούλα Μαμαρέλη ἀπέκτησαν ἄρρενα. Εὐχόμεθα νὰ τοὺς ζήσουν.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Ἡ συμπολίτις μας δνίς Ζαχαροῦλα Ἀθ. Τσαναῆ και ὁ κ. Σπυρίδων Εὐσταθίου, ἔδωσαν ἀμφοῖν ἀνδρῶν γάμου.

Ἡ συμπολίτις μας Γεώργιος Ι. Μπαγουλῆς και ἡ δνίς Σταυρούλα Μαυριδόγλου ἔδωσαν ἀμφοῖν ἀνδρῶν γάμου. Θερμὰ συγχαρητήρια.

Ἡ δνίς Ἀθανάσιος Τραϊζοῦτες και ἡ δνίς Φρόσω Μπαλατάτση ἠοραβονίσθησαν. Θερμὰ συγχαρητήρια. Ἀ.Π.

ΓΑΜΟΙ

Ἡ δνίς Διονύσιος Κεϊραληνός και ἡ συμπολίτις μας Μαρία Ν. Ζαχαροπούλου ἔτελεσαν τοὺς γάμους τῶν ἐν Μοσχάτῳ. Παρόντες παρήστη ὁ κ. Παναγιώτης Μάλλιος.

Ἡ δνίς Ἀθανάσιος Τραϊζοῦτες και ἡ δνίς Φρόσω Μπαλατάτση ἠοραβονίσθησαν. Θερμὰ συγχαρητήρια. Ἀ.Π.

ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΑ

Κατόπιν ἐξετάσεων ἔλαβον δίπλωμα Β' μηχανικοῦ οἱ συμπολίται μας Φώτιος Κατσούλης και Ἰωάννης Μητροπούλου.

Ἡ δνίς Ἀθανάσιος Τραϊζοῦτες και ἡ δνίς Φρόσω Μπαλατάτση ἠοραβονίσθησαν. Θερμὰ συγχαρητήρια.

Ἡ δνίς Ἀθανάσιος Τραϊζοῦτες και ἡ δνίς Φρόσω Μπαλατάτση ἠοραβονίσθησαν. Θερμὰ συγχαρητήρια.

Ἡ δνίς Ἀθανάσιος Τραϊζοῦτες και ἡ δνίς Φρόσω Μπαλατάτση ἠοραβονίσθησαν. Θερμὰ συγχαρητήρια.

Ἡ δνίς Ἀθανάσιος Τραϊζοῦτες και ἡ δνίς Φρόσω Μπαλατάτση ἠοραβονίσθησαν. Θερμὰ συγχαρητήρια.

Ἡ δνίς Ἀθανάσιος Τραϊζοῦτες και ἡ δνίς Φρόσω Μπαλατάτση ἠοραβονίσθησαν. Θερμὰ συγχαρητήρια.

Ἡ δνίς Ἀθανάσιος Τραϊζοῦτες και ἡ δνίς Φρόσω Μπαλατάτση ἠοραβονίσθησαν. Θερμὰ συγχαρητήρια.

Ἡ δνίς Ἀθανάσιος Τραϊζοῦτες και ἡ δνίς Φρόσω Μπαλατάτση ἠοραβονίσθησαν. Θερμὰ συγχαρητήρια.

Ἡ δνίς Ἀθανάσιος Τραϊζοῦτες και ἡ δνίς Φρόσω Μπαλατάτση ἠοραβονίσθησαν. Θερμὰ συγχαρητήρια.

Ἡ δνίς Ἀθανάσιος Τραϊζοῦτες και ἡ δνίς Φρόσω Μπαλατάτση ἠοραβονίσθησαν. Θερμὰ συγχαρητήρια.

Ἡ δνίς Ἀθανάσιος Τραϊζοῦτες και ἡ δνίς Φρόσω Μπαλατάτση ἠοραβονίσθησαν. Θερμὰ συγχαρητήρια.

Ἡ δνίς Ἀθανάσιος Τραϊζοῦτες και ἡ δνίς Φρόσω Μπαλατάτση ἠοραβονίσθησαν. Θερμὰ συγχαρητήρια.

Ἡ δνίς Ἀθανάσιος Τραϊζοῦτες και ἡ δνίς Φρόσω Μπαλατάτση ἠοραβονίσθησαν. Θερμὰ συγχαρητήρια.

Ἡ δνίς Ἀθανάσιος Τραϊζοῦτες και ἡ δνίς Φρόσω Μπαλατάτση ἠοραβονίσθησαν. Θερμὰ συγχαρητήρια.

Ἡ δνίς Ἀθανάσιος Τραϊζοῦτες και ἡ δνίς Φρόσω Μπαλατάτση ἠοραβονίσθησαν. Θερμὰ συγχαρητήρια.

Μπογγᾶς ἐγκατεστημένος πρὸ ἐτῶν ἐκεῖ.

Ἀφίχθησαν οἱ συμπολίται μας οἱ Ἡλίας Παναγιώτης, Κων)νος Κωνσταντόπουλος και Βασίλειος Σάνσης.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ

Ἀνεχώρησαν δι' Ἀμερικὴν οἱ συμπολίται μας Παρασκευᾶς Ἀγγουράς ἡ Πράπας, Ἰωάννης Πορτοῦλας ἡ Μέργουρας, μετὰ τομήνον παραμονὴν εἰς Ἑλλάδα.

Ἡ δνίς Διονύσιος Κατσανάκης, δὲν ἐώρασεν λόγῳ πένθους.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Ἀπεβίωσεν ἐν Γαλαξειδίῳ ἡ σεβαστὴ συμπολίτις μας Ἀγγελικὴ Νικολ. Κατίνα. Εἰς τὰ τέκνα τῆς ἐκφράζομεν θερμὰ συλλυπητήρια.

Ἀπεβίωσεν ἐν Γαλαξειδίῳ ὁ συμπολίτης μας Νικόλαος Βαβανάτος. Εἰς τοὺς οἰκείους ἐκφράζομεν θερμὰ συλλυπητήρια.

Ἀπέθανε και ἐκηδεύθη ἐν Γαλαξειδίῳ ἡ Γεωργία Μπατσούλα.

Θερμῶς συλλυπούμεθα τὸν πλοίαρχον κ. Ἰωάννη Μπεροῦτη διὰ τὸν θάνατον τῆς μητρὸς τοῦ Κατίνας.

Τὴν 18ην Δεκεμβρίου ἀπεβίωσεν ἀφρονιδίως ἐν Αἰγίνῃ ὁ και ἐκηδεύθη ὁ συμπολίτης μας Νικόλαος Κατσάντης Λιμενικὸς Ἡλωτόσχης Ε. Α. Τοὺς βικεῖους συλλυπούμεθα θερμῶς.

Ἀπεβίωσεν νοσηλεύμενος εἰς Νοσοκομεῖον Ἀθηνῶν και ἐκηδεύθη ἐν Γαλαξειδίῳ ὁ ναυτικὸς συμπολίτης μας Δημήτριος Ταχτατζῆς.

Ἀπεβίωσεν και ἐκηδεύθη ἐν Πειραιεῖ ὁ συμπολίτης μας Λεμβούχος Χαράλαμπος Νικ. Τραγανῆς.

Τοὺς οἰκείους τῶν συλλυπούμεθα θερμῶς.

Ἀπεβίωσε και ἐκηδεύθη ἐν Ἀθήναις ὁ ἐμποροπλοίαρχος Δημήτριος Στ. Γεωργαντάς. Τὴν σύζυγόν του κ. Εὐτυχίαν και τὰ τέκνα του συλλυπούμεθα.

ΕΚΔΡΟΜΙΚΑ

Τὸ γνωστὸν περιοδικὸν «Ἡ Γυναίκα και τὸ Σπίτι» εἰς τὸ φύλλον του τῆς 15ης Δεκεμβρίου 1953 συνιστᾶ εἰς τὰς φίλας τῶν ἐκδρομῶν ἀναγνώστριάς του, μετὰ τῶν ἄλλων, ὡς θαυμάσιον τόπον διὰ χριστουγεννιάτικην ἐκδρομὴν και τὸ Γαλαξειδί, μετὰ τῆς ἐξελίξεως παινετικᾶς λόγια: «ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ. ΔΙ. Εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ εἰδυλλιακώτερα μέρη τῆς Ἑλλάδος.

Ἄν πάτε ἐκεῖ θὰ μείνετε γοητευμένη. Τὸ Γαλαξειδί ἠκουσε τὸ Μεσαίωνα ὡς ναυτικὴ πόλι. Ζητήσετε νὰ ἐπισκεφθῆτε παλαιὰ ἀρχοντικά σπιτία. Θὰ δῆτε θαυμάσια πρόγματα ἀπὸ κάθε γωνιά τῆς γῆς πού τέφρα οἱ καπετανανοὶ ὄταν γύριζαν ἀπὸ τὰ ταξίδια τους.

Τὸ ταξίδι παρουσιάζει και ποικιλία. Λεωφορεῖτε ἕως τὴν Ἱτέα και ἀπὸ κεῖ μεθ' ἑξῆς κατὰ τὸν ἀξονα τῶν λεωφορέων βρισκεται ἐστὴν ὁδὸ Βερανζέρου ἀριθ. 23 (τηλέφωνο 52.495). Τὸ εἰσιτήριο στοιχίζει 52 χιλ. δραχμῆς. Ἀπὸ τὴν Ἱτέα φεύγουσιν ταχτικάτα θενζίνες και κάνουν ¾ τῆς ὥρας ἕως τὸ Γαλαξειδί. Εἰσιτήριο 5 χιλ. δ.χ. Στὸ Γαλαξειδί ὑπάρχουν πολὺ καλὰ ξενοδοχεῖα, καθαρὰ και περιποιημένα.

Ἡ δνίς Ἀθανάσιος Τραϊζοῦτες και ἡ δνίς Φρόσω Μπαλατάτση ἠοραβονίσθησαν. Θερμὰ συγχαρητήρια.

Ἡ δνίς Ἀθανάσιος Τραϊζοῦτες και ἡ δνίς Φρόσω Μπαλατάτση ἠοραβονίσθησαν. Θερμὰ συγχαρητήρια.

Ἡ δνίς Ἀθανάσιος Τραϊζοῦτες και ἡ δνίς Φρόσω Μπαλατάτση ἠοραβονίσθησαν. Θερμὰ συγχαρητήρια.

Ἡ δνίς Ἀθανάσιος Τραϊζοῦτες και ἡ δνίς Φρόσω Μπαλατάτση ἠοραβονίσθησαν. Θερμὰ συγχαρητήρια.

Ἡ δνίς Ἀθανάσιος Τραϊζοῦτες και ἡ δνίς Φρόσω Μπαλατάτση ἠοραβονίσθησαν. Θερμὰ συγχαρητήρια.

Ἡ δνίς Ἀθανάσιος Τραϊζοῦτες και ἡ δνίς Φρόσω Μπαλατάτση ἠοραβονίσθησαν. Θερμὰ συγχαρητήρια.

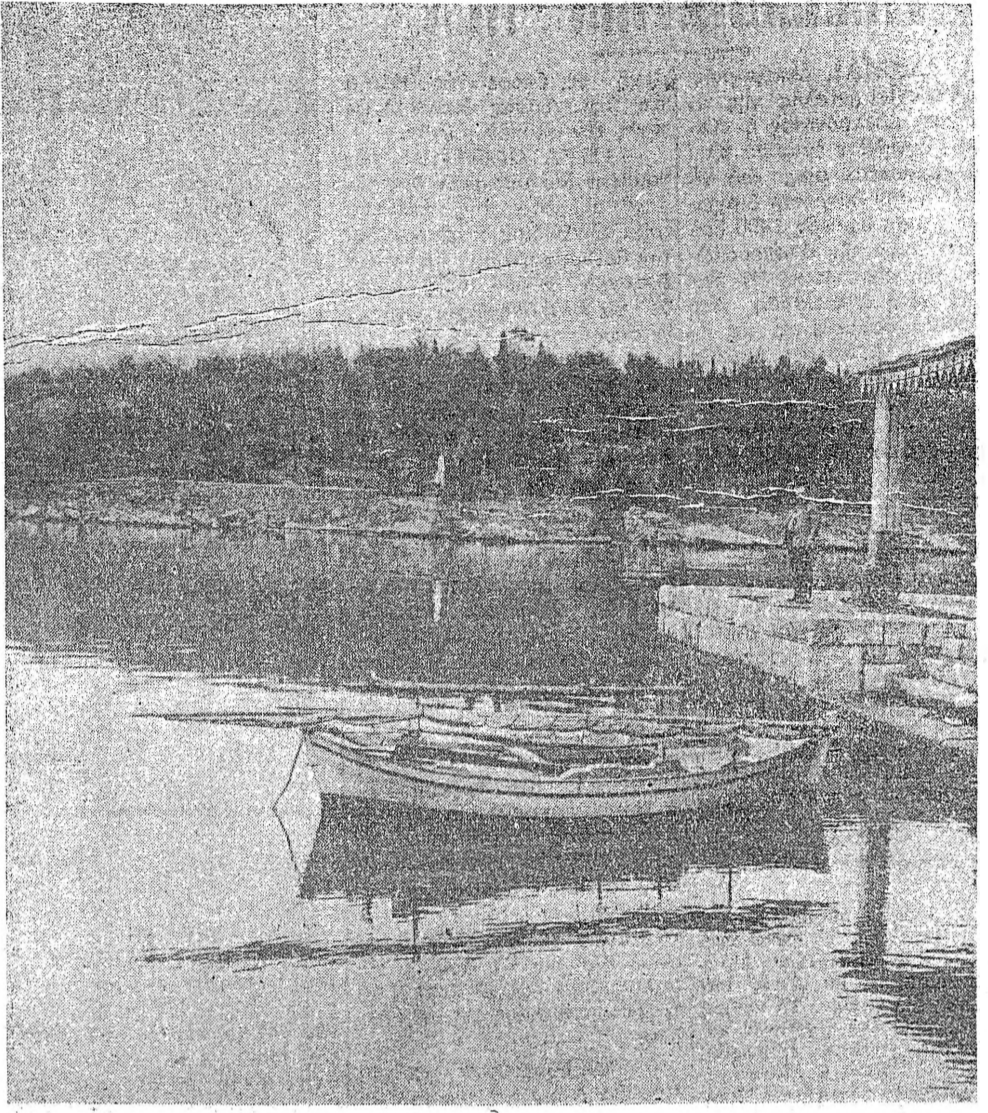
Ἡ δνίς Ἀθανάσιος Τραϊζοῦτες και ἡ δνίς Φρόσω Μπαλατάτση ἠοραβονίσθησαν. Θερμὰ συγχαρητήρια.

Ἡ δνίς Ἀθανάσιος Τραϊζοῦτες και ἡ δνίς Φρόσω Μπαλατάτση ἠοραβονίσθησαν. Θερμὰ συγχαρητήρια.

Ἡ δνίς Ἀθανάσιος Τραϊζοῦτες και ἡ δνίς Φρόσω Μπαλατάτση ἠοραβονίσθησαν. Θερμὰ συγχαρητήρια.

Ἡ δνίς Ἀθανάσιος Τραϊζοῦτες και ἡ δνίς Φρόσω Μπαλατάτση ἠοραβονίσθησαν. Θερμὰ συγχαρητήρια.

Ἡ δνίς Ἀθανάσιος Τραϊζοῦτες και ἡ δνίς Φρόσω Μπαλατάτση ἠοραβονίσθησαν. Θερμὰ συγχαρητήρια.

Τὸ ὑπόστεγον (ὁ μώλος), ἡ θάλασσα, ἡ φαρέσκα και τὸ ἄλος. (Φωτο)γραφία ἀρχείου κ. Κ. Βλάμη

ἈΞΕΧΑΣΤΑ ΚΑΙ ΞΕΧΑΣΜΕΝΑ

1914-1954

Ἐδῶ και σαράντα χρόνια. Εἶναι ἡ παραμονὴ τοῦ καινούργιου χρόνου, τοῦ 1914. Ὅλα εἶναι γιορταστικά. Κάθε νοικοκυρὰ ἀπὸ πολλὸ πρὸ ἔχει εἰσῆμα τὰ γλυκὰ γιά τὸ φοῦρο. Οἱ μπακαλαδῆδες, οἱ ξακουστοὶ γαλιτσιῶτες, τὰ κοκοτάκια, και τοῦ φρωτοῦ ἡ ρεβανῆ και ὁ χαλβάς, δίνουν και πέργου. Σὲ λίγο θ' ἀπλωθῇ ἡ δημορῆ μυρωδιά τους σὲ κάθε δρόμο και σὲ κάθε στενὸ. Παντοῦ λαμποκοπᾶει ἡ πάστρα. Χαίρεσαι και τὸ πὸ ταπεινὸ σπιτία. Ὅλοι και ὅλα ἐτοιμάζονται νὰ δεχτοῦν τὸν καινούργιο χρόνον. Οἱ κερφῆδες, ὁ Καμπύσης, ὁ Κιννῆς, ὁ Παπατσέλος, ὁ Λούκας, κ' αὐτὸς ἀκόμα ὁ Γαλι-καρνεῖς πὸν ἔχουν ἀπὸ μέρες ἀρχίσει τὸ παιχνίδι, ἀπὸψε ἔχουν ὀργανώσει τὴν μεγαλειότερη συγκέντρωσι χαρτιῶν στὰ σπιτία τους ἢ σὲ ἄλλα σπιτία, δῆθεν μυστικά, ἀλλὰ και στοὺς περισσότερους γνωστά. Ἀπὸψε τὰ κερφενεῖα εἶναι ἀκατάλληλοι γῶρον γιά τὸ «μεγάλον παιχνίδι» και τὰ σπιτία θὰ μεταβληθοῦν σὲ ὄνομαστὰ χαρτοπαίγνια, ἕνα εἶδος «καλίνου». Ἐκεῖ, στὰ διαλείμματα τοῦ χαρτιῶ, θὰ οργουρισθοῦν ψητὰ ἀρνιά, μπακαλαδῆς και χιλία διὰ ἄλλα καλοῦδια. Ἀπὸψε ὄλον ἡ προσοχὴ θὰ εἶναι κολημένη στοὺς γνωστοὺς ὄνομαστοὺς παίκτης, τὸν Ν.Α., τὸν Α.Κ., τὸν Ε.Α., τὸν Α.Σ., τὸν Π.Σ., τὸν Κ.Π., ὁ ὅλος σήμερον μακαρίτες, και τὸσους ἄλλους πὸν ἀπ' τὰ χρόνια ἔχω ξεχάσει.

Κάθε δεκάρα εἶχε ἀπὸ μὲν τὴν μὴν πλεονὰ τὸ μακαρίτη Βασίλειο Γεώργιο τὸ πρῶτο και τὴν λέγανε κορῶνα και ἀπ' τὴν ἄλλη «ΔΕΚΑ ΔΕΠΤΑ» και τὴν λέγανε γράμματα. Ἐνας ἀπ' τοὺς ὑπαίθριους παίκτης, ἡ κάσσα, τὴς ἔστειλε στριφτὰ ὅσο μπορούσε ψηλότερα και καλλιπνεχτικότερα, ἔτσι ὥστε ν' ἀστράφονταν «μέσ' τὴν ἠλιόγειμῃ ἀτμόσφαιρα και ὄταν ἐπεφταν στὴ γῆ και οἱ διὰ, ἡ κορῶνα εἰ γράμματα, κέρδιζε ἡ ἔχανε ἀναλόγως ἡ κάσσα. Ὅταν ἐπεφταν ἡ μὴ κορῶνα και ἡ ἄλλη γράμματα, τὸ παιχνίδι ἐπαναλαμβάνετο και ἡ κάσσα ἐναντιορινε τὴς δεκάρες. Καὶ ἐπειδὴ σπάνια ἐπεφταν και οἱ διὰ ὁμοῖοι, τὸ παιχνίδι τραβοῦσε ὄμως. Σήμερον, παραμονὴ, τὸ στριφτὸ δίνει και πέργου. Καὶ ἡ ἀστυνομία, ὁ Νοματάρχης μετὰ τοὺς διὰ χοροφύλακες πὸν χάρη στὴ πολιτισμένη και εἰρηνική κοινωνία μας ἔχουν ξεχάσει τὸ ἐπάγγελμά τους, ἀνέχεται, κάνει στραβὰ μάτια πρὸς στὰ ἄθωα, τυχρὰ παιχνίδια. Ἐξὸν ὅμοις ἀπὸ ὅλες αὐτὲς τὴς ἐτοιμῆς και τὰ παιχνίδια τῆς τῆχης πὸν συγκοῖνε τοὺς μεγάλους διὰ ἄλλες γλυκῆς, πὸν γλυκῆς και ἀπ' τοὺς μπακαλαδῆδες ἀνθρώπινες χαρὲς και προσομῆς, σήμερον τὴν παραμονὴ τοῦ Ἀπ - Βασίλη, γιομίζου τὴ ψυχὴ καποῖων ἄλλων πὸν ἀπὸψε τὸ βράδι θὰ ἔαγοντῆσον ὡς τὸ πρὸ ἴσως, ὄχι γιά νὰ τελειώσουν τὴς τελευταῖες ἐτοιμασίες τοῦ σπιτικοῦ τους ἢ γιά νὰ παίξουν «χαρτί», ἀλλὰ γιά νὰ ζήσουν μὴ καινούργια, ἀνεπιπῶνη, χαρὰ ἢ γιά νὰ χαροῦν μὴ κερφῆ ἑλπίδα.

μαγεμένους χώρος, πόθος ἀνακατεμένος με ἑλπίδες, με ἀγορῆς ἀνεπίπτει και με κερφῆ πίστι στὴ τύχη και στὸ λόγῳ. Μπροστὰ στὸ ταπεινὸ αὐτὸ θεμα τοῦ Μάριμα - Νικολᾶ τῆς νῆχ ἡ καλλίτερη Παιρῆζιανικὴ ἢ Μιλανέζικη ἱστῶνα. Ὅλα τὰ γαλαξειδιώτικα σήμερον θὰ ἀποχτήσουμε τὸ παιχνιδάκι μας και τὸ βράδι θὰ τὰ πάρουμε δίπλα μας, στὸ κρεββάτι μας, και ἀπὸ κεῖ τὰ βλέμματά μας θὰ πέργου ὄταν μεθυσμένοι και λατρεία στὸ καντήλι πὸν καίει πάντα μπροστὰ στὸ εἰκονοστάσιο και πὸτε με χαϊδολόγημα και ἀγάπη στὸ σιδηροδρομικό, στὴ κοκλίτσα ἢ στὸ φτωχικὸ παλιότομο μας. Καὶ ἔτσι σιγὰ - σιγὰ - ἀργὰ - γλυκὰ ὄταν μεθυσμένα ὅλα τὰ παιδιὰ θὰ περάσουμε ἀπ' τὸ χαροῦμένο δνειρο τῆς ζωῆς στὸ μαγεῖο δνειρο τοῦ ἴπνου, ἔαγοντῆσον ὅλη τὴ νύχτα μέχρι τὸ πρῶτον μπρὸς στὸ ἴδιο θεμα τῆς ὀμορφῆς τοῦ καινούργιου χρόνου. Ἀπ' τὴν ἄλλη μεριά, ἄλλοι ἢ μᾶλλον ἄλλες, ἀπὸψε θὰ ἔαγοντῆσον γιά νὰ χαροῦν ὄχι χειροποιεστὰ παιχνίδια και ψευτικὸς παλιότομος και κοίτες, ἀλλὰ γιά νὰ ζήσουν μὴ ἀπόκριση γλυκειὰ ἑλπίδα. Εἶναι οἱ κοπέλλες, τὰ κορίτσια μας, οἱ ἱποψήφιες, πὸν θὰ περιμένουν ἔαγοντῆσον περὸ τῶν μεσάνυχτα, νὰ προχωρήσῃ ἀκόμη ἡ ὄρα και ἀμίλητες παρῆς, νὰ πέργου ἀπὸ 2-3 κομμάτια γλυκὰ τοῦ σπιτιῶ τους και τὸ χαροῦν και ἡσυχᾶ - ἡσυχᾶ νὰ πᾶνε στὴ Ράχη, νὰ ἀποθέσουν γῶρον στὸ πλατὸ πέτρινον στόμιο τοῦ πηγαδιοῦ τὸ γλυκὰ, νὰ τραβήξουν τὸ ἀμίλητο νερὸ, νὰ κιντῆσουν μετ' ἑξῆς τὴν ἐπιφάνεια τοῦ οἰχοῦ νεροῦ ἢ και διακοῖνον ἀντρίκο κεφάλι - σημειὸ γοηγεροῦ γάμου - και ἔπειτα μετὰ τὸ ἀπόκομο ἴφος ἐνὸς μεγάλου μυστικοῦ νὰ γνῆσουν - παρῆς ἀμίλητες - στὰ σπιτία τους μετὰ τὸ ἀμίλητο τυχρὸ νερὸ τῆς πρώτου χρόνιᾶς πὸν θὰ καταναλώθῃ πρὸ - πρὸ γιά τὸ προτογορονιάτικο νύμφιο ὀλόκληρης τῆς οἰκογενείας. Ἐτσι λοιπὸν ἀπὸψε, τὴ παραμονὴ τῆς πρώτης τοῦ Γενάρη τοῦ 1914, ὅλα τὰ κορίτσια τῆς γειτονιᾶς μου, οἱ Μακροπούλες, ἡ Ἀλτανῶ, ἡ Πατεῖρα, ἡ Γαροφαλιά, ἡ Ρο-

νηφ/ση: Ἡλίας Π. Κοιμπαροῦλης

ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ, Δεκέμβριος, ΚΑΤΟΠΙΝ έντολης τής έν «Αμερικη αδελφότητος ή «Οί- άνθη», συνήλθον ένταύθα πλεί- στοι συμπολίται μας, διά νά έκλέξουν τήν έπιτροπήν διαχει- ρίσεως μιās δωρεάς 1400 δολ- λαρίων ύπέρ τής άποπερατώ- σεως τής ύδρεύσεως. Η έπι- τροπή αύτη άπετελέσθη άπό γνωστούς συμπολίτας, ώς έ- ξέξη: 1) Πρόεδρος: Λουκάς Πλατώνης, 2) τομίαις: Ίωάν- νης Παπαδόπουλος και μέλη οί κ.κ. Ίω. Χριστοδουλόπου- λος, Εύθύμιος Φούσκας, Εύθ. Γεωργαντάς, Νικόλαος Ήλια- κόπουλος. Η ώς άνω έπιτροπή θά είναι έντελής άνεξάρτητος άπό τήν Κοινότητα και θά ά- νοιάζη τήν προμήθειαν σωλή- νων και λοιπών έξαρτημάτων πρós άποπεράτωσιν του δικτύ- ου ύδρεύσεως. Η κοινοτική

άρχη θά ύποδεικνύη θέβαια τας ύπαρχούσας άνάγκας ώς πρός τόν σκοπόν τούτον. — ΠΕΡΑΤΩΘΕΝΤΩΝ τών νομίμων διατυπώσεων διά τήν άπαλλοτριώσιν τής άπέναντι του Γαλαξειδίου έκτάσεως διά τήν δενδροφύτευσιν, ήρχισεν ή έσκαφή λάκκων, έντός όλίγου δε θά έπακαλούθησιν καή ή δενδροφύτευσις. — ΑΦΗΚΙΕΤΟ εις τήν πόλιν μας ό διακεκριμένος δημοσιο- γράφος και χρονογράφος κ. Π. Παλαιολόγος, ό όποιος έ- 3 συνέχη χρονογραφήματά του εις τό «Βήμα» έγραψε άρκετά γιά τήν άκμή και παρακμή του Γαλαξειδίου. Οί γραμμές του άληθινά συνείκησαν κάθε Γαλαξειδιώτικη καρδιά. Γιά τά ένθερμα λόγια του δέν θρι- σκουμε λέξεις νά τόν ευχαρι- στήσουμε άπό τήν στήλη μας. — Έπίσης άφίκετο ένταύ- θα δ Νομάρχης κ. Χατζής, πρós έπιθεώρησιν του Γραφεί- ου Κοινότητος και τών έργων ύδρεύσεως. Καί πρό ήμερών ό Νομομαχανικός Φωκίδος κ. Κοτοπούλης, προκειμένου νά κάμη έναρξιν τών διακοπι- σών έργασιδών του δρόμου Γα- λαξειδίου — Ίτάς. Πρός τού- το διέταξε τό συνεργείον θραύ- σεως θράγκων νά άφίξη εις Γαλαξειδιον και νά άρχισή τό έργον τής διανοίξεως του δρό- μου.

δουλα, ή Σταθού Μοσχολιού, ή Κατίνα Άνθούλη, ή Κατίνα Μπό- μη, καί άλλες πού ό χρόνος τις έσβου άπ' τή μνήμη μου, έχουν συναποφασίσθ, όπως λένε στά δι- καστήρια, τήν έκτέλεσι τής έθε- μινης πράξεως του άμίλητου νε- ρού.

Πλήν όμως, ή συναπόφασις αύ- τή, αντίθετα πρός τό σκοπό τής, πάθθηκε πολύ όμυλητικά, δηλα- δή με θόρυβο και με φωνές τών κοριτσιών άπό νορίς. Τό πρώμα, πήρε μωραδιά όλη ή γειτονιά και ιδιαιτέρα ή Ίωνανή έφημερίδα τής ή Θειά Έλένη ή Μανασσο- ληνή μονάχισσιν αδελφή του Μπά- ρου Γιαννίτση Μανασσούλα και εύ- τυχώς μητέρα του Θύμιου του Λιβάκη ή Άϊντά ή Φούλη. Άμέ- σως και στό άψε σβδσε καταστρά- φηκε τό σχέδιο τής νυχτερινής έκ- στρατείας.

Επιθεώρησιν Θειά Έλέ- νη, έπιθεώρησιν στρατηγός ή Λιβάκης, έπιθεώρησιν τής έκστρατείας και έπιθεώρησιν τής άμίλη- τα γλυκά. Έτσι, λίγο πριν φύ- γουν τά κορίτσια άπ' τή γειτο- νιά, ό πανήγυρος και πολυώνυ- μος ή μάλλον πολυεπίθετος (ήχι άπ' τήν έπίθεσι πού έτοίμασε, άλλ', άπ' τά πολλά έπίθετα του) Θύμιος πύσασε κρυφά και σέ λι- γο βρόθηκε σακαρωλαμένος πά- νω στην άειθαλή βελανιδιά πού βρισκόταν δίπλα στό πηγάδι τής Ρίχης. Καί καί περιέμενε. Σέ λίγο οί άμίλητες έφτασαν, άκούπη- σαν τά γλυκά τους, οίξαν τά χα- ρανιά τους στό πηγάδι, τραβήξαν τό άμίλητο και κούταξαν με κρυ- φή έπίπτα τό νερό.

Και νά, τό θάμα. Όλες, μέσα στό μεσόφωτο πού έρχοινε ειδικ- τικά τό γενναίωτο φεγγάρι (ήταν πανσέληνος), διάκριναν κα- θαρά ένα άντρίκινο κεφάλι! Ήταν τό κεφάλι του Άϊντά πού κείνη τή στιγμή είχε βγάλει τό κεφάλι του άπ' τή φουντωτή βελανιδιά και τό πρόβαλε τεχνικά μέ τή βοήθεια του φεγγαριού πρós τό πηγάδι. Καί όλες οι κοπέλι- ες, τά καλά κορίτσια τής γειτο- νίας μου τό είδαν με κρυφή συ- ζήσιν και όλες χαρήκαν: και μέ τό χαρμό στό χέρι γεμάτο άμί- λιτο πήραν τό γλυκό δρόμο τής προσημνης του βέβαιου πιά γυμ- νου... Άλλά και ό άξέχαστος χωρατατζής, ό Θύμιος ό Λιβάκης κατέβηκε άπ' τή βελανιδιά, μά- ζευσε τά γλυκά στό δικό του χα- ρανί και ξαναπήρε τό πραγματι- κά «όλόγλυκο» δρόμο τής έπι- στοροφής στην έπίσης άξέχαστη θειά Έλένη, πού δέβαιη γιά τή δεξιοτεχνία του χαϊδεμένου της Άϊντά, περίμενε στό παράθυρο του σπαιτού της και όταν είδε τή σιά του, άρου πέταξε τό συνη- θισμένο της «Μαρέ... έσύ είσαι;» κατέβηκε στη πόρτα, παρέλαβε τά λάφυρα άμίλητα γλυκά και εύχήθηκε στό Θύμια, αλλά και στό καλά κορίτσια «χρόνια πολ- λά» καί «τού χρόνου όλοι ξεγα- ρωμένοι».

Παραμονή του 1954
I. M.

Y. F. Νά με συγχωρούν οι ά- ναγνώσται πού δέν γράφω γιατί τά κορίτσια άφιναν τά γλυκά στό πηγάδι. Μού φαίνεται όμως ότι τά προορίζαν ή γιά τήν καλή νε- ραδιά ή γιά τούς καλλικαντζα- ράους...

— Έπίσης άφίκετο ένταύ- θα δ Νομάρχης κ. Χατζής, πρós έπιθεώρησιν του Γραφεί- ου Κοινότητος και τών έργων ύδρεύσεως. Καί πρό ήμερών ό Νομομαχανικός Φωκίδος κ. Κοτοπούλης, προκειμένου νά κάμη έναρξιν τών διακοπι- σών έργασιδών του δρόμου Γα- λαξειδίου — Ίτάς. Πρός τού- το διέταξε τό συνεργείον θραύ- σεως θράγκων νά άφίξη εις Γαλαξειδιον και νά άρχισή τό έργον τής διανοίξεως του δρό- μου.

— Έκτός τούτων άφίχθη ένταύθα ό συμπολίτης μας κ. Κ. Βλάμης, ό όποιος έλαβε πλήθος φωτογραφιδών άπό τό άνεξάντηλα τοπεία τής πατρί-δος μας, προορισμένας γιά τήν προσεχή έκθεση τών φωτο- γραφικών του έργων.

— ΟΙ ΠΕΡΙΦΗΜΕΙΣ «φυ- χρές μάζες άέρος», φυσικόν ήτο νά φθάσουν και ώς έδώ και νά αναγκάσουν πολλά γε- ροντάκια μας, όλόκληρα ήμε- ρόνικτα νά μείνουν στό «ρού- χι» λόγω του ύπερβολικού κρύου πού μάς έκαμε ό Δε- κέμβριος. Άντιθέτως τό... ά- σθενές φύλον (;) μέ όλο τό τσουχτερό κρύο πήγαμε συνε- χώς περίπατο μέχρι τόν Άγι- άννη τό θεολόγο γιά νά άνά- ψη τής καντήλης καί... νά άνα- πνεύσθ τόν άέρα τών πεύκων. Καί όλα αυτά εις πείσμα του Ισχυρού γύλου πού είχε μα- ζευτεί γύρω άπ' τς σήμες, άπολαμβάνοντας τήν θαλπωρή και παίζοντας πρέφα.

— ΠΑΡ' ΟΛΟ τό τσουχε- ρό κρύο, οί ψαράδες μας δέν έμειναν στό σπίτι τους, άλλ- λά κάθε μέρα αγωνίζονταν με τό ύγρο στοιχείο γιά νά προ- μηθεύσουν στην αγορά μας λο- γής-λογής ψάρια. Η μαριδού- λα, θέβαια, έχει τούς πιο πολ- λούς θαυμαστάς και όλοι τήν περιμένουν με λαχάρτα νά τήν γευθούν ζεστή-ζεστή με άγρια χάρτα τής πατρίδας μας πού είναι περιζήτητα άπ' όλους μας.

— ΤΗΝ όην Δεκεμβρίου, ό- πως κάθε χρόνο, έτσι κι' έφέ- τος έώρτασε με κάθε μεγα- λοπρέπεια ό πολιούχος τής πό- λεώς μας Άγιος Νικόλαος. Πλήθος Χριστιανών προσήλθε έκει νά προσευχηθί στον προ- στάτη των θαλασσιών γιά νά μάς έχη πάντα όλους υπό τήν άκέτη του. Έγένετο λιτάνευ- σις τής εικόνας άνά τας όδους τής πόλεώς μας, τήν όποιαν παρηκολούθησε όλος ό κό- σμος με θρησκευτικήν ελπί- θειαν. Μετά τήν λιτάνευσι, ό- λόκληρη έκείνη ή άνθρωποθά- λασσα ξεχύθηκε στίς οικίες των έορταζόντων Νικολάκη- δων γιά νά εύχηθί τά «χρόνια πολλά» και νά γευθί τά διά- φορα έκλεκτά γλυκίσματα τής πατρίδος μας.

— Η ΦΙΛΟΔΟΞΙΑΚΗ ένω- σις διά πλειοδοτικής δημοπρα-

Όλόκληρον τό Διοικητικόν Συμβούλιον τής Έπαγγελματικής μας Σχολής και μαθήτρια αυτής με επί κεφαλής τήν μεγάλην ανθρωπιστρια κυρίαν Ζωήν Τζιγγούνη, ιδρύτρια, πρόεδρον και άληθινήν ζωήν του ιδρύματος, (Φωτογραφία άρχειου κ. Κ. Βλάμη)

ΝΕΑ ΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Η ΑΝΑΔΡΟΜΙΚΗ αύξησις των συντάξεων πού έδόθη εις τούς γέροντας άπό τόν Αύγου- στον, είναι ένας καλός οιω- νός γιά τις έορτές πού έρχον- ται. Μαζί με τό χριστουγεννι- άτικο δώρο πού θά πάρουν, εί- ναι μιá ικανοποιητική έξεσφα- λισις ότι θά είναι πιο άντετες και πιο ευχάριστες οί άγιες

οίαις έκδέτει τό λειβάδιον τής Πέρα Πάντας άντι (πρώτης προσφορής) 1.200.000 δρα- χμίων.

— Όσαύτως ή Λιμενική έ- πιτροπή έκδέτει εις πλειοδοτι- κήν δημοπρασίαν τήν ένοικίω- σιν του παραλιακού χώρου ό- που εφίσκεται τό έξοχικόν κέντρον «Άλσος» διά Ζετή πε- ρισούον άντι 1.000.000 έτησίως. Η δημοπρασία θά λάθη χώ- ραν τόν Ίανουάριον του 1954 ένώπιον τής άρμοδιās πρós τούτο έπιτροπής.

— Ο ΜΕΧΡΙ τουδε ειρηνο- δίκης Γαλαξειδίου κ. Βενιζέ- λου Προέδρου, διά Β. Δ)τος μετετέθη εις τήν περιφέρειαν Άγρινίου και έτσι ή θέσις του παραμένει κενή. Τά καθήκον- τα του ειρηνοδίκου θά έκτελή- θωσ και κατά τό παρελθόν ό γραμματεύς του Ειρηνοδικεί- ου σεβάστος κ. Άθανάσιος Γε- ωργουσόπουλος, διά τόν όποι- ον τό Γαλαξειδι τρέφει άληθι- νή άγάπη και έκτίμησιν.

— ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑ ήμέρα των Χριστουγέννων θά δοθί εις τό Παρθεναγωγείον μας Μέγας Χριστουγεννιάτικος χο- ρός υπό τής Έπαγγελματικής Σχολής με μουσική τζάζ και κυλικείον άριστον. Προβλέπει- ται άληθινόν πανηγύρι.

— Ο Άγιος Νικόλαος έσω- τερικώς εόηρησθη άρκετά ώραία, χάρις εις τόν νεοαφι- χθέντα έξ Άμερικής Στρατη Μαραγγου, ό όποιος με τό πι- νέλο του έδειξε σημεία τέχνης άρίστης.

— ΑΠΟ ΗΜΕΡΙΕΣ τώρα ή σκαπάνη κτυπά γιά νά διαλύ- σθ τό τελευταίο σκαρί τής πα- τριδος. (Τό καίκι του Έλπί- σαιτου Χαλδεάκη). Τούτο δια- λύεται γιά νά μεταβληθί σέ καυσόξυλα και οί γέροι ναυ- τικοί μας τό άνεύθουν με βέ- σος, γιάτι θλήποντάς τό κάθε μέρα άραγμένο στον λιμένα, τό είχαν γιά παρηγοριά. Ή- ταν τό μόνο καίκι πού επέζησε μέχρι σήμερα. Τώρα όμως και αυτό ύποκύπτει στό σκλη- ρό κτύπημα τής μοίρας. Μαζί με αυτό και οί άνακινήσεις των ναυτικών μας σβούν.

O. Γ.

αυτές γιά τούς Χριστιανούς ήμέρες. Έτσι θά μπορέσουν νά νοιώσουν λίγο πιο χαρού- μενα Χριστούγεννα άπό τά συ- νηθισμένα, πού με τήν πενιχρή, σχεδόν τιποτένια σύνταξί τους τά περνοσαν τόσο δύσκολα. Άς έλπίσουμε ότι πάντοτε οί άρμόδιοι γιά τις δουλειές αυ- τές, δέν θά ξεχνούν τούς γε- ροντες πού τόσο έχουν άνάγκη άπό λίγη θαλπωρή και φροντί- δα.

ΑΠΟ ΤΗ Σιγιδίτσα, εύκατά- στατος νέος, ό όποιος έχει έ- πιχειρήσεις στην Αθήνα, είχε τήν έμπνευσι νά έγκαταστήσθ τυροκομείον στό μέρι μας. Έφερε, λοιπόν, 400 πρόβατα και άγόρασε γιά τόν σκοπό αυτό, τό έξοχικό κτήμα τής «Όλγας Ζαχαριά. Συγχρόνως ένοικιάζει λειβάδια γιά τή θο- σκή των τόσο όφελιμων αυτών ζώων. Ευχόμενος δέ νά εδο- κημήσθ ή τόσο έπιτυχημένη αυ- τή έπιχειρήσις άπό άπόψεως έκλογής τόπου.

ΚΑΙ ΑΛΛΑ σχέδια γιά τόν τόπο μας. Σχέδια πού όφελούν τόν τόπο μας, γιάτι βοηθοϋν στην άνάπτυξί του τουρισμού, πού είναι στοιχείον άπαραίτη- το γιά μιá πολιτεία σαν τή δι- κή μας. Καί συγκεκριμένα: Ήρθαν έδώ ό κ. Τυπάλδος, ό γνωστός έφοπιστής και ό κ. Ευστάθιος Μαλαμίδας, πρώ- ην ύπουργός. Έπεσκέφθησαν τά σπουδαιότερα σημεία τής πόλεως μας και είχαν μεγά- λης διαρκείας συνομιλίαν με τόν κ. Πρόεδρον, κατά τήν ό- ποιαν ήλθαν σέ συνεννόησεις γιά τήν έγκατάστασι κατασκη- νώσεων στό άλσος μας. Οί κα- τασκηνώσεις αυτές θά γίνουν γιά όρισμένους έκδρομείς Γάλ- λους κ. ά. οί όποιοι έπισκέ- πονται τις διάφορες πόλεις και τά χωριά με τήν έπιθυμία νά γνωρίσουν τήν Έλλάδα. Άλλοτε δέ επί συμβάσει τά πλοία των αδελφών Τυπάλδου μετέφερον έπίσης Γάλλους έκ-δρομείς εις τας Ίονιους νή- σους. Τώρα δέ με τήν μέλλου- σα έπίσκεψί τους αυτή, διδε- ται στην πόλι μας ή ευκαιρία νά εθδοκμηήσθ στην προαγω- γή του τουρισμού.

ΑΠΟ ΤΗΝ Άμερικη, λόγω των έορτών, έφθασαν άρκετά δέματα εις τό ταχυδρομείον Ίτέας, προορισμένα γιά τό Γα- λαξειδι. Οί Γαλαξειδιώτισσες, γεμάτες χαρά, έσπευσαν νά τά παραλάβουν. Έκτός άπ' τή μεγάλη χαρά πού νοιώθουν γιάτι τούς θυμήθηκαν οί ξενη- τεμένοι τους, έχουν και τις χα- ρές πού παίρνουν άνοίγοντας

τά δέματα πού άσφαλώς παρο- σιάζουν... μεγάλες και ένδια- φέρουσες έκπλήξεις. Είναι τό- σο παρήγορο γιά τις άγιες αυτές ήμέρες νά νοιώθης γύ- ρω σου δειγμάτια άγάπης... Εί- ναι σαν νά παίρνουν μέρος στό Χριστουγεννιάτικο τραπέ- ζι και ή στα κόψιμο τής Βα- σιλόμαρς ή στα όψιμα έξηνητεμένοι άγαπημένοι μας...

ΚΑΙ ΤΑ ΠΙΛΕΥΤΑΙΑ ΝΕΑ — Η έφετεινή έσοδεία μέλι- τος όπήρξε έξαιρετική. Εις τήν έκθεση τής Θεσσαλονίκης έ- θρωσεύθη τό μέλι τής κ. Έλ- πιδος Αθασούδη.

— Ο κ. Σπύρος Κόρδοπού- της, τηλεγραφήτης, άπεχώρη- σε τής ύπηρεσίας του λαθών τήν σύνταξιν του. Τά καθή- κοντά του ανέλαβε ό κ. Πα- παεμμανουήλ. Ευχαριστούμε τόν άποχωρήσαντα διά τας ά- όκνους ύπηρεσίας του και ευ- χόμεθα εις τόν διάδοχόν του νά άποδεχθί ίσάξιως.

— Τά Χριστούγεννα φτά- νουν... Καί τά παιδάκια τό νοιώθουν ότι πλησιάζουν, γιάτι θλήπουν έξαιρετικά πράγματα νά συμβαίνουν στό κατάστημα τό όκ. Σπαύρου Άνδρεοπού- λου ή Ρολογά. Καινούργια Χριστουγεννιάτικα παιχνιδά- κια, ιδιικής του έμπνεύσεως καί... τέχνης. Σίγουρα θά τρα- βήσθ πλήθος μικρών με τόν μαγνήτη τής θιτρίνας του.

Η ΕΟΡΤΗ του πολιούχου τής πόλεως μας Άγίου Νικο- λάου, εώρτάσθη και έφέτος με μεγάλην κατανύξι και έπι- θλητικότητα. Κόσμος πολλός παρηκολούθησε τήν λειτουργί- αν και κατόπιν ήκολούθησε τήν περιφοράν τής εικόνας.

ΠΕΝΘΗ

ΝΙΚΟΣ ΚΑΤΣΑΝΤΩΝΗΣ

Αιωνίως πρós όλίγων ήμε- ρών άπεβίωσεν εκ συγκοπής τής καρδιάς ένας έκλεκτός Γαλαξειδιώτης, ένας σεμνός και άθρόυθος αγωνιστής τής ζωής, ένας άριστος και καλο- κάγαθος οικογενειάρχης άλλ- λά συγχρόνως και πολυθασα- νισμένος άπό τή πολυχρόνια άσθένεια τής άγαπημένης του συντρόφου ανθρωπος, ό έν ά- ποστρατεία αξιωματικός του Λιμενικού Σώματος Νίκος Κα- τσαντώνης.

Άπό έτών ό άείμνητος νε- κρός μας όπηρέτει ως Λιμενα- ρχης Αιγίνης, τήν όποιαν ήγάπη- σε ως δευτέραν του πατρίδα, εις τήν όποιαν έμεινε και με- τιά τήν άποστράτευσιν του και εις τά χρώματα τής όποιας έ-

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Στάς 13 Σεπτεμβρίου έβαπτι- σθη εις τόν ναόν του Άγ. Σπυ- ριδανος Νέας Υόρκης, τό άγο- ράκι του ζεύγους Εύθυμίου (τό γένος Άργυρίου). Άνάδοχος ήτο ό κ. Σπύρος Τζήβας, ό όποιος έ- δωσε εις αυτό τό όνομα Δημήτρι- ος.

Στάς 4 Όκτωβρίου, εις τό NEWARK τής Νέας Υερσής και εις τόν ναόν του Άγι- ου Νικολάου έβαπτίσθη τό άγο- ράκι του ζεύγους Τζαβέλλα. Α- νάδοχος παρέστη ό κ. Ίωάννης Παναγιωταρέας, δώσας εις αυτό τό όνομα Παναγιώτης.

Έπίσης εις τό PASSAIC τής Ν. Υερσής στάς 25 Όκτωβρί- ου και εις τόν ναόν του Άγ. Γε- ωργίου, έβαπτίσθη υπό του κ. Γε- ωργίου Κοντούμα τό άγοράκι του ζεύγους Ζήσου, και έλαβε τό ό- νομα Εύθύμιος. ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Έν Άγίω Φραγκίσκω έτελέ- σθησαν οί άρραβώνες του κ. Πα- ναγιώτου Καρδασάκη μετά τής δεσποινίδος Εφιδίτης Γκούμα.

Όμοίως εις Άγιον Φραγκί- σκον Καλιφορνίας ό υιός του Κου Στεργίου Φουνέλλα ήρθανό- σθη μετά τής δεσποινίδος Έλέ- νης Χρυσανθάκη έξ Έρατινής. ΑΦΙΞΕΙΣ — ΝΕΑ

Άφίχθησαν εις Ν. Υόρκην, εκ Γαλαξειδίου, ή Κα Ρόδα Κα- ραλιώτου. Έκ WHITEVILLE (Βορείου Καρολίνας) ή οικογε- νεια Π. Μαροδάκη. Εις τήν Ουά- σιγκτόνα έφιλοξενήθησαν υπό τής οικογενείας Κάλεσι. Έπίσης άφίχθη εις τήν Ουάσιγκτόνα ό εκ OKLAND τής Καλιφορνίας κ. Ήλιος Ζαχαριάς. Εις τήν Νέα- ν Υόρκην άφίχθη έπίσης ό εκ Βαλτιμόρης κ. Ήλιος Πανάγος, ό όποιος συνηνήθη εις τήν πα- λαστρον μετά του Άμερικανού SOLDIER BARKH, τόν όποιον ένίκησε έντός 18' ένόπιον χιλι- άδων θεατών.

— Όμοίως εις έτέρα πάλιν έν Βαλτιμόρη κατέβαλλε τόν Άμε- ρικανόν γίγαντα GEORGE WHI TB, έντός 20' τής ώρας.

— Έκ Γαλαξειδίου άφίχθησαν οί κ.κ. Π. Μαντζούρος, Ί. Σκαντζής, Άθαν. Δροσάπουλος, Ίωάννης Κατίκας, Κώστας Λαλεγιάννης, Γιώργιος Γεωργίου, ό πλοίαρχος Θάνος Οικονόμου και ό Διονύσι- ος Εανθόπουλος. Έπίσης εκ Πει- παιδός ό κ. Διονύσιος Σκαντζής. ΣΥΝΑΦΟΜΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΣ

Ο κ. Μαργαρίτης Καρανά- σος δολ. 8 (μέχρι Ίουλιον 1954), ό κ. Παναγ. Μαροδάκης δολ. 6 (μέχρι Μάϊον 1954), ό κ. Εύθ. Άργυριος δολ. 6 (μέχρι Ίουλι- ον 1954), ό κ. Παναγ. Ζαχαρι- άς δολ. 16 (διά τά έτη 52—53 μέχρι Ίουλιον του 54), ό κ. Κο- τρώκης δολ. 6 (μέχρι Ίουλιον 1954), ό κ. Ί. Μπουγάς 501.000 (1950—51 και 52).

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ο Σύνδεσμος ευχαριστεί θεμώς τήν κ. Βαλασσοπούλου διά τόν ώραϊον πίνακα πού ευ- γυνώς προσέφερε πρός αυτόν.

— Ό άξέχαστος Νίκος ούδέ- ποτε έληφάμνησε ότι ήταν Γα- λαξειδιώτης και διετήρησε με- χρι τούτους άσθεστη τήν πατρι- ωτικήν του φλόγα, μεταδώ- στας ταύτην και εις τά παιδά- κια του. Χωρίς τίτλους κληρονομι- κούς, χωρίς ειδική εκπαίδευσις κατώρθωσε με μόνα έφόδια τήν ανθρωπινήν αξία, τήν έντι- μότητα και τήν ικανότητα νά άνέλθη εις άνωτέρους βαθ- μούς ως αξιωματικός και ή άφογος ζωή του και ή ύπηρε- σια του ως Λιμεναρχου άφήκε τάς αγαθώτερας έντυπώσεις εις τήν κοινωνίαν τής Αιγίνης παρά τής όποιας εξετιμάτο θα θύτατα.

Τό Γαλαξειδι πενθεί διά τήν άπώλειαν ενός λευκού και ά- ξίου Γαλαξειδιώτου, ενός παι- διού του πού προήχθητο κατ' ευθείαν μέσα άπό τά σπλάχνα τής λαϊκής, τής άγνής ψυχής. Άς είναι τό χρώμα πού τόν έκάλυψε έλαφρό σαν τή συνεί- δησί του. Καί ή Οικογένειά του, ως παρηγορηθί και έξ ό- δηγηθί άπ' τό παράδειμα του. I. M.